

Den Europæiske Unions Tidende

C 73

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

55. årgang

10. marts 2012

Informationsnummer

Indhold

Side

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2012/C 73/01

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* EUT C 65 af 3.3.2012

1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2012/C 73/02

Sag C-218/10: Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2012 — ADV Allround Vermittlungs AG, en liquidation mod Finanzamt Hamburg-Bergedorf (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland) (Moms — sjette direktiv — artikel 9, 17 og 18 — fastlæggelse af leveringsstedet for tjenesteydelser — begrebet »virksomhed som vikarbureau« — selvstændige erhvervsdrivende — nødvendigheden af at sikre en identisk bedømmelse af en tjenesteydelse med hensyn til leverandøren og aftageren)

2

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 73/03	Sag C-282/10: Domstolens dom (Store Afdeling) af 24. januar 2012 — Maribel Dominguez mod Centre informatique du Centre Ouest Atlantique og Préfet de la région Centre (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig) (Socialpolitik — direktiv 2003/88/EF — artikel 7 — ret til årlig betalt ferie — betingelse for erhvervelse af retten fastsat i en national lovgivning — arbejdstagerens fravær — varigheden af retten til ferie afhængig af fraværets karakter — national lovgivning i strid med direktiv 2003/88 — den nationale rets rolle) 2	2
2012/C 73/04	Sag C-347/10: Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. januar 2012 — A. Salemink mod Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene) (Vandrende arbejdstageres sociale sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — arbejdstager beskæftiget på en gasboreplatform beliggende på den nederlandske del af kontinentalsoklen — obligatorisk forsikring — afslag på udbetaling af en ydelse ved uarbejdsdygtighed) 3	3
2012/C 73/05	Sag C-392/10: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. januar 2012 — Suiker Unie GmbH — Zuckerfabrik Anklam mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland) (Forordning (EF) nr. 800/1999 — artikel 15, stk. 1 og 3 — landbrugsprodukter — ordningen for eksportrestitutioner — differentieret eksportrestitution — betingelser for ydelse — indførsel af varer i bestemmelsestredjelandet — betaling af importafgifter) 4	4
2012/C 73/06	Sag C-586/10: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. januar 2012 — Bianca Küçük mod Land Nordrhein-Westfalen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland) (Socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — § 5, stk. 1, litra a), i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse — flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — objektive omstændigheder, der kan begrunde fornyelse af sådanne kontrakter — national lovgivning, der tillader anvendelse af tidsbegrænsede kontrakter ved midlertidig vikaransættelse — konstant eller tilbagevendende vikarbehov — hensyntagen til samtlige omstændigheder omkring fornyelse af på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter) 4	4
2012/C 73/07	Sag C-588/10: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. januar 2012 — Minister Finansów mod Kraft Foods Polska SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny Izba Finansowa Wydział I — Polen) (Beskatning — moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 90, stk. 1 — afslag i prisen efter det tidspunkt, hvor transaktionen har fundet sted — national bestemmelse, der gør nedsættelsen af afgiftsgrundlaget betinget af leverandøren af varerne eller ydelseernes besiddelse af en af køberen af varerne eller ydelserne udleveret kvittering for modtagelse af en berigtiget faktura — princippet om momsens neutralitet — proportionalitetsprincippet) 5	5
2012/C 73/08	Sag C-53/11 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. januar 2012 — Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) mod Nike International Ltd og Aurelio Muñoz Molina (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 58 — forordning (EF) nr. 2868/95 — regel 49 og 50 — ordmærket R10 — indsigelse — overdragelse — realitetspåkendelse af klage — begrebet »klageberettiget person« — anvendelse af Harmoniseringskontorets retningslinjer) 5	5
2012/C 73/09	Sag C-185/11: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 26. januar 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien (Traktatbrud — direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring — direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF — ukorrekt og ufuldstændig gennemførelse) 6	6

2012/C 73/10	Sag C-192/11: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 26. januar 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen (Traktatbrud — direktiv 2009/147/EF — beskyttelse af vilde fugle — rækkevidden af beskyttelsesordningen — undtagelser til de i direktivet fastsatte forbud) 6	6
2012/C 73/11	Forenede sager C-177/09 — C-179/09: Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 17. november 2011 — Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, Marie-Noëlle Solvay, Alix Walsh (sag C-177/09 og C-179/09), Jean-Marie Solvay de la Hulpe (sag C-177/09), Action et défense de l'environnement de la Vallée de la Senne et de ses affluents ASBL (ADESA), Réserves naturelles RNOB ASBL, Stéphane Banneux, Zénon Darquenne (sag C-178/09) og Les amis de la Forêt de Soignes ASBL (sag C-179/09) mod Région wallone (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien) (Vurdering af visse projekters indvirkning på miljøet — direktiv 85/337/EØF — anvendelsesområde — begrebet »særlig national lov« — Århuskonventionen — adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet — rækkevidden af retten til anfægtelse af en lov) 7	7
2012/C 73/12	Sag C-302/10: Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 17. januar 2012 — Infopaq International A/S mod Danske Dagblades Forening (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Højesteret — Danmark) (Ophavsret — informationssamfundet — direktiv 2001/29/EF — artikel 5, stk. 1 og 5 — litterære og kunstneriske værker — reproduktion af korte uddrag af litterære værker — avisartikler — midlertidige og flygtige reproduktioner — teknisk proces bestående af en scanning af artiklerne efterfulgt af en konvertering til en tekstfil, en elektronisk bearbejdning af reproduktionen og lagring af en del af denne reproduktion — midlertidige reproduktionshandlinger, som udgør en integrerende og væsentlig del af en sådan teknisk proces — formålet med disse handlinger bestående i en lovlig brug af et værk eller en anden frembringelse — den selvstændige økonomiske værdi af disse handlinger) 8	8
2012/C 73/13	Sag C-518/10: Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 25. november 2011 — Yeda Research and Development Company Ltd og Aventis Holdings Inc mod Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — human-medicinske lægemidler — supplerende beskyttelsescertifikat — forordning (EF) nr. 469/2009 — artikel 3 — betingelser for udstedelse af et certifikat — begrebet »beskyttet ved et grundpatent, der er i kraft« — kriterier — markedsføringstilladelse — det markedsførte lægemiddel indeholder kun en enkelt aktiv ingrediens, mens patentet kræver en sammensætning af aktive ingredienser) 8	8
2012/C 73/14	Sag C-560/10 P: Domstolens kendelse af 13. oktober 2011 — Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE mod Europa-Kommissionen (Appel — offentlige tjenesteydelseskontrakter — driften og vedligeholdelsen af internetportalen »Dit Europa« — afvisning af budet — forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 og nr. 2342/2002 — fuldstændig kopi af evalueringsrapporten — principperne om gennemsigtighed og ligebehandling — ret til god forvaltning og til en retfærdig rettergang — retlige fejl — urigtig gengivelse af beviserne — åbenbart afvisningsgrundlag — klart ugrundet anbringende) 9	9
2012/C 73/15	Sag C-626/10 P: Domstolens kendelse af 10. november 2011 — Kalliope Agapiou Joséphidès mod Europa Kommissionen og Agence exécutive »Éducation, audiovisuel et culture« (EACEA) (Appel — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — artikel 4, stk. 1, litra b), og stk. 2, første led — beskyttelse af privatlivets fred og den enkeltes integritet — beskyttelse af forretningsinteresser — forordning (EF) nr. 58/2003 — forvaltningsorganer — kompetence til at behandle genfremsatte begæringer af anmodninger om aktindsigt — princippet om gennemsigtighed — begrebet »tungtvejende offentlig interesse« — retlig fejl) 9	9

2012/C 73/16	Sag C-630/10: Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 25. november 2011 — University of Queensland og CSL Ltd mod Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — humanmedicinske lægemidler — supplerende beskyttelsescertifikat — forordning (EF) nr. 469/2009 — artikel 3 — betingelser for udstedelse af et certifikat — begrebet »beskyttet ved et grundpatent, der er i kraft« — kriterier — yderligere eller andre kriterier for et lægemiddel, der indeholder mere end én aktiv ingrediens, eller for en kombinationsvaccine »multi-disease vaccine«) 10	10
2012/C 73/17	Sag C-6/11: Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 25. november 2011 — Daiichi Sankyo Company mod Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — humanmedicinske lægemidler — supplerende beskyttelsescertifikat — forordning (EF) nr. 469/2009 — artikel 3 og 4 — betingelser for udstedelse af et certifikat — begrebet »beskyttet ved et grundpatent, der er i kraft« — kriterier — yderligere eller andre kriterier for et lægemiddel, der indeholder mere end én aktiv ingrediens) 10	10
2012/C 73/18	Sag C-52/11 P: Domstolens kendelse af 26. oktober 2011 — Fernando Marcelino Victoria Sánchez mod Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen (Appel — passivitetssøgsmål — skrivelse stilet til Parlamentet og til Kommissionen — svar — beslutning om henlæggelse — åbenbart, at appellen er ugrundet og ikke kan antages til realitetsbehandling) 11	11
2012/C 73/19	Sag C-69/11: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 9. december 2011 — Connoisseur Belgium BVBA mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Belgien) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — sjette momsdirektiv — artikel, 11, punkt A, stk. 1, litra a) — afgiftsgrundlag — udgifter, som den afgiftspligtige ikke har faktureret) 11	11
2012/C 73/20	Sag C-126/11: Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 15. december 2011 — INNO NV mod Unie van Zelfstandige Ondernemers VZW (UNIZO), Organisatie voor de Zelfstandige Modedetailhandel VZW (Mode Unie) og Couture Albert BVBA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie van Belgiëhof — Belgien) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — direktiv 2005/29/EF — urimelig handelspraksis — national lovgivning, der forbyder annoncer med eller som antyder prisnedsættelse) 12	12
2012/C 73/21	Sag C-222/11 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 1. december 2011 — Longevity Health Products, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Performing Science LLC (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 7, stk. 1, litra d) — ordmærket »5 HTP« — ugyldighedsbegæring — åbenbart, at appellen skal afvises) 12	12
2012/C 73/22	Sag C-434/11: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 14. december 2011 — Corpul Național al Polițiștilor mod Ministerul Administrației și Internelor (MAI), Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR) og Inspectoratul de Poliție al Județului Alba (IPJ) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Alba — Rumænien) (Præjudiciel — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — lovligheden af nationale bestemmelser, der fastsætter en lønnedgang for flere grupper af offentligt ansatte — manglende gennemførelse af EU-retten — Domstolen åbenbart inkompetent) ... 13	13

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 73/23	Sag C-462/11: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 14. december 2011 — Victor Cozman mod Teatrul Municipal Târgoviște (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Dâmbovița — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — tillægsprotokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder — lovligheden af en national lovgivning, hvorved der fastsættes en lønnedgang for flere kategorier af offentligt ansatte — manglende gennemførelse af EU-retten — Domstolen åbenbart inkompetent) 13	13
2012/C 73/24	Forenede sager C-483/11 og C-484/11: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 14. december 2011 — Andrei Emilian Boncea, Filofteia Catrinel Boncea, Adriana Boboc og Cornelia Mihăilescu (sag C-483/11), Mariana Budan (sag C-484/11) mod Statul român (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Argeș — Rumænien) (Præjudiciel — artikel 43, artikel 92, stk. 1, og artikel 103, stk. 1, i procesreglementet — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — ydelse af erstatning til personer, der har været genstand for domfældelser af politisk karakter under det kommunistiske styre — ret til erstatning for den lidte ikke-økonomiske skade — manglende gennemførelse af EU-retten — Domstolen åbenbart inkompetent) 14	14
2012/C 73/25	Sag C-564/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 9. november 2011 — Consulta Regionale Ordine Ingegneri della Lombardia m.fl. mod Comune di Pavia 14	14
2012/C 73/26	Sag C-616/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 30. november 2011 — T-Mobile Austria GmbH mod Verein für Konsumenteninformation 14	14
2012/C 73/27	Sag C-622/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 5. december 2011 — Staatssecretaris van Financiën, den anden part: Pactor Vastgoed BV 15	15
2012/C 73/28	Sag C-634/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Ireland (Irland) den 9. december 2011 — Anglo Irish Bank Corporation Ltd mod Quinn Investments Sweden AB m.fl. 15	15
2012/C 73/29	Sag C-639/11: Sag anlagt den 13. december 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen 16	16
2012/C 73/30	Sag C-651/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene), den 19. december 2011 — Staatssecretaris van Financiën, den anden part: X BV 17	17
2012/C 73/31	Sag C-657/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie van België (Belgien) den 21. december 2011 — Belgian Electronic Sorting Technology NV mod Bert Peelaers og Visys NV 17	17
2012/C 73/32	Sag C-660/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Italien) den 27. december 2011 — Daniele Biasci m.fl. mod Ministero dell'Interno og Questura di Livorno 18	18
2012/C 73/33	Sag C-662/11: Sag anlagt den 22. december 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Cypern 18	18
2012/C 73/34	Sag C-666/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Tyskland) den 30. december 2011 — M m.fl. mod Bundesamt für Migration und Flüchtlinge 19	19

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 73/35	Sag C-678/11: Sag anlagt den 22. december 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien	20
2012/C 73/36	Sag C-679/11 P: Appel iværksat den 27. december 2011 af Alliance One International, Inc, tidligere Dimon, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 12. oktober 2011 i sag T-41/05, Alliance One International, Inc, tidligere Dimon, Inc., mod Europa-Kommissionen	20
2012/C 73/37	Sag C-8/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Italien) den 2. januar 2012 — Cristian Rainone m.fl. mod Ministero dell'Interno m.fl.	21
2012/C 73/38	Sag C-9/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal de commerce de Verviers (Belgien) den 6. januar 2012 — Corman-Collins SA mod La Maison du Whisky SA	22
2012/C 73/39	Sag C-14/12 P: Appel iværksat den 11. januar 2012 af Sheilesh Shah og Akhil Shah til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 10. november 2011 i sag T-313/10 — Three-N-Products Private Ltd. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	23
2012/C 73/40	Sag C-28/12: Sag anlagt den 18. januar 2012 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union	23
2012/C 73/41	Sag C-41/12 P: Appel iværksat den 26. januar 2012 af Monster Cable Products, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 23. november 2011 i sag T-216/10 — Monster Cable Products, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Live Nation (Music) UK Limited	24
2012/C 73/42	Sag C-436/09: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 13. januar 2012 — Attila Belkiran mod Oberbürgermeister der Stadt Krefeld, procesdeltager: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)	24
2012/C 73/43	Sag C-228/10: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. januar 2012 — Union of European Football Associations (UEFA) og British Sky Broadcasting Ltd mod Euroview Sport Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige)	25
2012/C 73/44	Sag C-313/10: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Anden Afdeling den 25. oktober 2011 — Land Nordrhein-Westfalen mod Sylvia Jansen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesarbeitsgericht Köln — Tyskland)	25
2012/C 73/45	Sag C-13/11: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 25. november 2011 — Maria das Dores Meira da Silva mod Zurich — Companhia de Seguros SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal da Relação de Guimarães — Portugal)	25
2012/C 73/46	Sag C-266/11: Kendelse afsagt af formanden for Domstolen den 24. november 2011 — Dansk Funktionærforbund, Serviceforbundet på vegne af Frank Frandsen mod Cimber Air A/S (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vestre Landsret — Danmark)	25

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 73/47	Sag C-381/11: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. januar 2012 — Manuel Mesa Bertrán og Cristina Farrán Morenilla mod Novacaixagalicia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Mercantil de Barcelona — Spanien)	25
2012/C 73/48	Sag C-531/11: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 13. december 2011 — Angela Strehl mod Bundesagentur für Arbeit Nürnberg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt — Tyskland)	25
Retten		
2012/C 73/49	Sag T-206/08: Rettens dom af 31. januar 2012 — Spanien mod Kommissionen (EUGFL — garanti-sektionen — udgifter udelukket fra fællesskabsfinansiering — vinsektoren — forbud mod nyplantning af vinstokke — nationale kontrolordninger — finansiel standardkorrektion — processuelle garantier — urigtigt skøn — proportionalitet)	26
2012/C 73/50	Sag T-237/09: Rettens dom af 1. februar 2012 — Région wallonne mod Kommissionen (Miljø — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — national tildelingsplan for emissionskvoter for Belgien for perioden 2008-2012 — artikel 44 i forordning (EF) nr. 2216/2004 — efterfølgende korrektion — nytillkommet anlæg — beslutning, der giver den centrale administrator af Fællesskabets uafhængige transaktionsjournal anvisning om at indføre en korrektion i tabellen »National tildelingsplan«)	26
2012/C 73/51	Sag T-291/09: Rettens dom af 1. februar 2012 — Carrols mod KHIM — Gambettola (Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærket Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL — absolut registreringshindring — der foreligger ikke ond tro — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009).....	26
2012/C 73/52	Sag T-353/09: Rettens dom af 1. februar 2012 — mtronix mod KHIM — Growth Finance (mtronix) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket mtronix — det ældre EF-ordmærke Montronix — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	27
2012/C 73/53	Sag T-378/09: Rettens dom af 31. januar 2012 — Spar mod KHIM — Spa Group Europe (SPA GROUP) (EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-ordmærket SPA GROUP — de ældre nationale figurmærker SPAR — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — ingen lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009)	27
2012/C 73/54	Sag T-205/10: Rettens dom af 31. januar 2012 — Cervecería Modelo mod KHIM — Plataforma Continental (LA VICTORIA DE MEXICO) (EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-ordmærket LA VICTORIA DE MEXICO — det ældre EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »victoria« og det ældre nationale ordmærke VICTORIA — delvis afslag på registrering — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	27

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 73/55	Sag T-650/11: Sag anlagt den 19. december 2011 — Dimension Data Belgium mod Parlamentet ...	28
2012/C 73/56	Sag T-657/11: Sag anlagt den 21. december 2011 — Technion — Israel Institute of Technology og Technion Research & Development mod Kommissionen	28
2012/C 73/57	Sag T-28/12: Sag anlagt den 21. januar 2012 — PT Ecogreen Oleochemicals m.fl. mod Rådet	29
2012/C 73/58	Sag T-35/12: Sag anlagt den 16. januar 2012 — Icelandic Group UK mod Kommissionen	29
2012/C 73/59	Sag T-37/12: Sag anlagt den 25. januar 2012 — Advance Magazine Publishers mod KHIM — López Cabré (TEEN VOGUE)	30

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2012/C 73/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 65 af 3.3.2012

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 58 af 25.2.2012

EUT C 49 af 18.2.2012

EUT C 39 af 11.2.2012

EUT C 32 af 4.2.2012

EUT C 25 af 28.1.2012

EUT C 13 af 14.1.2012

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. januar 2012 — ADV Allround Vermittlungs AG, en liquidation mod Finanzamt Hamburg-Bergedorf (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-218/10) ⁽¹⁾

(Moms — sjette direktiv — artikel 9, 17 og 18 — fastlæggelse af leveringsstedet for tjenesteydelser — begrebet »virksomhed som vikarbureau« — selvstændige erhvervsdrivende — nødvendigheden af at sikre en identisk bedømmelse af en tjenesteydelse med hensyn til leverandøren og aftageren)

(2012/C 73/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ADV Allround Vermittlungs AG, under likvidation

Sagsøgt: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Hamburg — fortolkning af artikel 9, stk. 2, litra e), sjette led, artikel 17, stk. 1, stk. 2, litra a), stk. 3, litra a), og artikel 18, stk. 1, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fastlæggelse af det afgiftsmæssige tilknytningssted for en ydelse bestående i tilrådighedsstillelse af selvstændigt personale, der ikke arbejder som ansatte hos tjenesteyderen — begrebet »personale« — nødvendigheden af at sikre en identisk vurdering af momspåleggelse af en transaktion, både i forhold til tjenesteyderen og i forhold til ydelsesmodtageren

Konklusion

1) Artikel 9, stk. 2, litra e), sjette led, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlems-

staternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at begrebet »virksomhed som vikarbureau« som omhandlet i denne bestemmelse også omfatter tilrådighedsstillelse af selvstændigt personale, som ikke er ansat ved den handlende, der leverer tjenesteydelsen.

2) Artikel 17, stk. 1, stk. 2, litra a), og stk. 3, litra a), samt artikel 18, stk. 1, litra a), i sjette direktiv 77/388 skal fortolkes således, at de ikke pålægger medlemsstaterne at tilrettelægge deres interne retsplejeregler på en sådan måde, at det sikres, at den afgiftsmæssige karakter af en tjenesteydelse og den merværdiafgift, der er skyldig af denne ydelse, bedømmes på en sammenhængende måde for leverandøren og aftageren af denne ydelse, selvom bedømmelsen foretages af forskellige kompetente afgiftsmyndigheder. Disse bestemmelser forpligter imidlertid medlemsstaterne til at vedtage de nødvendige foranstaltninger til at sikre merværdiafgiftsopkrævningsens korrekthed og overholdelsen af princippet om afgiftsneutralitet.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 14.8.2010.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 24. januar 2012 — Maribel Dominguez mod Centre informatique du Centre Ouest Atlantique og Préfet de la région Centre (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-282/10) ⁽¹⁾

(Socialpolitik — direktiv 2003/88/EF — artikel 7 — ret til årlig betalt ferie — betingelse for erhvervelse af retten fastsat i en national lovgivning — arbejdstagerens fravær — varigheden af retten til ferie afhængig af fraværets karakter — national lovgivning i strid med direktiv 2003/88 — den nationale rets rolle)

(2012/C 73/03)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Maribel Dominguez

Sagsøgte: Centre informatique du Centre Ouest Atlantique og Préfet de la région Centre

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour de cassation — fortolkning af artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT L 299, s. 9) — årligt betalt ferie for arbejdstagere — spørgsmålet, om der opstår ret til årlig ferie uafhængig af arten af arbejdstagerens fravær og af dettes varighed — national lovgivning, hvorefter retten til årlig ferie er betinget af, at arbejdstageren har haft en faktisk arbejdstid på mindst ti dage i den årlige referenceperiode — spørgsmålet, om den nationale ret har pligt til at tilsidesætte nationale bestemmelser, der er i strid med EU-retten

Konklusion

- 1) Artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning eller praksis, hvorefter retten til årlig betalt ferie er betinget af, at arbejdstageren har haft en faktisk beskæftigelsesperiode på mindst ti dage eller en måned i referenceperioden.
- 2) Det påhviler den forelæggende ret — idet den tager den nationale ret i dens helhed i betragtning, navnlig artikel L. 223-4 i code du travail, og anvender fortolkningsmetoder, der er anerkendt i denne ret — for at sikre den fulde virkning af artikel 7 i direktiv 2003/88 og for at nå et resultat, der er i overensstemmelse med det, der tilsigtes med dette, at undersøge, om den kan nå frem til en fortolkning af denne ret, som gør det muligt at side-stille en arbejdstagers fravær på grund af en ulykke under transport mellem hjem og arbejde med et af de tilfælde, der er opregnet i nævnte artikel i code du travail.

Såfremt en sådan fortolkning ikke er mulig, påhviler det den nationale ret at undersøge, om den direkte virkning af artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/88 kan påberåbes over for de sagsøgte i hovedsagen, henset til disses retlige karakter.

Såfremt den nationale ret ikke når frem til det resultat, der er fastsat i artikel 7 i direktiv 2003/88, vil den part, der har lidt skade som følge af den nationale lovgivnings uoverensstemmelse med EU-retten, ikke desto mindre kunne påberåbe sig dommen af 19. november 1991, Francovich m.fl. (forenede sager C-6/90 og C-9/90), med henblik på i givet fald at opnå erstatning for den lidt skade.

- 3) Artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/88 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national bestemmelse, hvori det — alt efter grunden til den sygemeldte arbejdstagers fravær — fastsættes, at varigheden af årlig betalt ferie er længere end eller svarer til den minimumsperiode på fire uger, som er fastsat ved dette direktiv.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. januar 2012 — A. Saleminck mod Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene)

(Sag C-347/10) ⁽¹⁾

(Vandrende arbejdstageres sociale sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — arbejdstager beskæftiget på en gasboreplatform beliggende på den nederlandske del af kontinentalsoklen — obligatorisk forsikring — afslag på udbetaling af en ydelse ved uarbejdsdygtighed)

(2012/C 73/04)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A. Saleminck

Sagsøgt: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank Amsterdam — fortolkning af artikel 45 TEUF og 355 TEUF, artikel 52 TEU samt afsnit I og II i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT 1971 II, s. 366) — ikke anvendelse af den obligatoriske nationale sygesikring på personer, der arbejder på en boreplatform på den nederlandske kontinentalsokkel for en arbejdsgiver, der er etableret i Nederlandene, når disse personer har bopæl i en anden medlemsstat

Konklusion

Artikel 13, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1606/98 af 29. juni 1998, og artikel 39 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en arbejdstager, som arbejder på et fast anlæg, der er beliggende på en medlemsstats del af kontinentalsoklen, ikke er omfattet af en obligatorisk forsikring i denne medlemsstat i henhold til den nationale lovbestemte arbejdstagerforsikring alene med den begrundelse, at vedkommende ikke har bopæl i denne medlemsstat, men i en anden medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 234 af 28.8.2010.

⁽¹⁾ EUT C 246 af 11.9.2010.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. januar 2012 — Suiker Unie GmbH — Zuckerfabrik Anklam mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-392/10) ⁽¹⁾

(Forordning (EF) nr. 800/1999 — artikel 15, stk. 1 og 3 — landbrugsprodukter — ordningen for eksportrestitutioner — differentieret eksportrestitution — betingelser for ydelse — indførsel af varer i bestemmelsestredjelandet — betaling af importafgifter)

(2012/C 73/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Suiker Unie GmbH — Zuckerfabrik Anklam

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Hamburg — fortolkning af artikel 15, stk. 1 og 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 af 15. april 1999 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EFT L 102, s. 11) og af artikel 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) — produkt udført fra en medlemsstat til et tredjeland med henblik på væsentlig forarbejdning under proceduren for aktiv forædling uden pålæggelse af importtold — udførsel til et andet tredjeland af det produkt, der er fremkommet ved denne forarbejdning — betingelser for tildeling af differentieret eksportrestitution — krav om at lade produktet overgå til fri omsætning i bestemmelsestredjelandet med betaling af importtold?

Konklusion

Artikel 15, stk. 1 og 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 af 15. april 1999 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 444/2003 af 11. marts 2003, skal fortolkes således, at betingelsen for at opnå en differentieret restitution i henhold til denne bestemmelse — nemlig at toldformaliteterne ved indførsel er blevet opfyldt — ikke er opfyldt, når produktet i bestemmelsestredjelandet, efter overgang til en procedure med aktiv forædling uden opkrævning af importtold, har undergået en »væsentlig bearbejdning eller forarbejdning« som omhandlet i artikel 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, og det produkt, der fremkommer ved denne bearbejdning eller forarbejdning, udføres til et tredjeland.

⁽¹⁾ EUT C 288 af 23.10.2010.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. januar 2012 — Bianca Küçük mod Land Nordrhein-Westfalen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland)

(Sag C-586/10) ⁽¹⁾

(Socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — § 5, stk. 1, litra a), i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse — flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — objektive omstændigheder, der kan begrunde fornyelse af sådanne kontrakter — national lovgivning, der tillader anvendelse af tidsbegrænsede kontrakter ved midlertidig vikaransættelse — konstant eller tilbagevendende vikarbehov — hensyntagen til samtlige omstændigheder omkring fornyelse af på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter)

(2012/C 73/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bianca Küçük

Sagsøgt: Land Nordrhein-Westfalen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesarbeitsgericht — fortolkning af artikel 5, stk. 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse af 18. marts 1999, som er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 vedrørende rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43) — national lovgivning, hvorefter ansættelse af en vikar for en anden arbejdstager kan udgøre en objektiv begrundelse for at tidsbegrænse en ansættelseskontrakt — begrebet »objektiv begrundelse« for gentagne tidsbegrænsede kontrakter

Konklusion

§ 5, stk. 1, litra a), i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, indgået den 18. marts 1999, som findes i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at et midlertidigt vikarbehov, hvorom der er fastsat bestemmelse i en national lov som den lov, der er genstand for hovedsagen, i princippet kan udgøre en objektiv omstændighed i den forstand, hvori begrebet er anvendt i den pågældende bestemmelse i rammeaftalen. Den omstændighed alene, at arbejdsgiveren er nødt til at gøre brug af tilbagevendende eller endog konstant midlertidig vikaransættelse, og at dette behov også ville kunne dækkes gennem ansættelse af arbejdstagere i henhold til tidsbegrænsede kontrakter, indebærer ikke, at der ikke foreligger en objektiv omstændighed i den

forstand, hvori udtrykket er anvendt i denne rammeaftales § 5, stk. 1, litra a), og heller ikke, at der foreligger misbrug i henhold til denne bestemmelse. I forbindelse med bedømmelsen af spørgsmålet om, hvorvidt formyelsen af tidsbegrænsede kontrakter eller ansættelsesforhold er begrundet i en sådan objektiv omstændighed, skal medlemsstaternes myndigheder imidlertid inden for rammerne af deres respektive kompetencer tage hensyn til alle sagens omstændigheder, herunder antallet og den samlede varighed af de tidsbegrænsede kontrakter og ansættelsesforhold, der tidligere er blevet indgået med den samme arbejdsgiver.

(¹) EUT C 89 af 19.3.2011.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. januar 2012 — Minister Finansów mod Kraft Foods Polska SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny Izba Finansowa Wydział I — Polen)

(Sag C-588/10) (¹)

(Beskatning — moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 90, stk. 1 — afslag i prisen efter det tidspunkt, hvor transaktionen har fundet sted — national bestemmelse, der gør nedsættelsen af afgiftsgrundlaget betinget af leverandøren af varerne eller ydelsernes besiddelse af en af køberen af varerne eller ydelserne udleveret kvittering for modtagelse af en berigtiget faktura — princippet om momsens neutralitet — proportionalitetsprincippet)

(2012/C 73/07)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny Izba Finansowa Wydział I

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Minister Finansów

Sagsøgt: Kraft Foods Polska SA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Naczelny Sąd Administracyjny — fortolkning af artikel 90, stk. 1 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — afgiftsgrundlag — afslag i prisen efter det tidspunkt, hvor transaktionen har fundet sted — national bestemmelse hvorefter nedsættelsen af afgiftsgrundlaget er betinget af at der modtages en berigtiget faktura, der er kvitteret af medkontrahenten

Konklusion

Et krav, der består i, at nedsættelsen af afgiftsgrundlaget, således som dette fremgår af en oprindelig faktura, er undergivet den afgiftspligtige persons besiddelse af en af køberen af varerne eller ydelserne udleveret kvittering for modtagelse af en berigtiget faktura, er omfattet af begrebet betingelser, som er omhandlet i artikel 90, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem.

Princippet om merværdiafgiftens neutralitet og proportionalitetsprincippet er som hovedregel ikke til hinder for et sådant krav. Når det imidlertid viser sig umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt for den afgiftspligtige leverandør af varerne eller ydelserne at få udleveret en sådan kvittering for modtagelse inden for en rimelig frist, kan han ikke nægtes på anden vis at godtgøre for skatte- og afgiftsmyndighederne i den pågældende medlemsstat, at han for det første og i betragtning af alle omstændighederne i den foreliggende sag har udvist den fornødne omhu for at sikre sig, at køberen af varerne eller ydelserne både er i besiddelse af den berigtigede faktura og har kendskab til denne, og at den omhandlede transaktion for det andet faktisk er blevet gennemført i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i den nævnte berigtigede faktura.

(¹) EUT C 89 af 19.3.2011.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 19. januar 2012 — Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) mod Nike International Ltd og Aurelio Muñoz Molina

(Sag C-53/11 P) (¹)

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 58 — forordning (EF) nr. 2868/95 — regel 49 og 50 — ordmærket R10 — indsigelse — overdragelse — realitetspåkendelse af klage — begrebet »klageberettiget person« — anvendelse af Harmoniseringskontorets retningslinjer)

(2012/C 73/08)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

De andre parter i sagen: Nike International Ltd (ved abogado M. de Justo Bailey) og Aurelio Muñoz Molina

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 24. november 2010 i sag T-137/09, Nike International Ltd mod KHIM — Aurelio Muñoz Molina, hvorved Retten annullerede afgørelse truffet den 21. januar 2009 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) den 21. januar 2009 (sag R 551/2008-1).

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 24. november 2010, Nike International mod KHIM — Muñoz Molina (R10) (sag T-137/09) ophæves, for så vidt som Retten i dommen i strid med artikel 58 i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1891/2006 af 18. december 2006, og regel 49 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1041/2005 af 29. juni 2005, fastslog, at Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) i afgørelsen truffet den 21. januar 2009 (sag R 551/2008-1) tilsidesatte regel 31, stk. 6, og regel 50, stk. 1, i forordning nr. 2868/95 ved at erklære, at den af Nike International Ltd. indgivne klage ikke kunne antages til realitetsbehandling.
- 2) Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 152 af 21.5.2011.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 26. januar 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien

(Sag C-185/11) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring — direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF — ukorrekt og ufuldstændig gennemførelse)

(2012/C 73/09)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved K.-Ph. Wojcik, M. Žebre og N. Yerrell, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Slovenien (ved A. Vran, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 56 og 63 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde — tilsidesættelse af artikel 8, stk. 3, i Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (EFT L 228, s. 3), og af artikel 29 og 39 i Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF («tredje skadesforsikringsdirektiv», EFT L 228, s. 1)

Konklusion

- 1) Republikken Slovenien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 8, stk. 3, i Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/68/EF af 16. november 2005, og i henhold til artikel 29 og 39 i Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv), som ændret ved direktiv 2005/68, idet den ikke har gennemført disse direktiver korrekt og fuldstændigt i national ret.
- 2) I øvrigt frifindes Republikken Slovenien.
- 3) Europa-Kommissionen og Republikken Slovenien bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 269 af 10.9.2011.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 26. januar 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-192/11) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2009/147/EF — beskyttelse af vilde fugle — rækkevidden af beskyttelsesordningen — undtagelser til de i direktivet fastsatte forbud)

(2012/C 73/10)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved K. Herrmann og S. Petrova, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen (ved M. Szpunar, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 1, 5 og artikel 9, stk. 1 og stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20, s. 7) — anvendelsesområde — beskyttelsen begrænset til alene at omfatte fuglearter, der lever på det nationale område — ukorrekt fastlæggelse af betingelserne for undtagelse fra de i direktivet fastsatte forbud

Konklusion

- 1) Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1, 5 og artikel 9, stk. 1 og stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, idet den ikke har truffet de nationale bevaringsforanstaltninger for alle de vilde fuglearter, der har deres naturlige ophold på medlemsstaternes område i Europa, og som nyder beskyttelse i henhold til dette direktiv, og ligeledes ikke korrekt har defineret betingelserne for fritagelse for de forbud, der er fastsat ved dette direktiv.
- 2) Republikken Polen betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 211 af 16.7.2011.

Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 17. november 2011 — Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, Marie-Noëlle Solvay, Alix Walsh (sag C-177/09 og C-179/09), Jean-Marie Solvay de la Hulpe (sag C-177/09), Action et défense de l'environnement de la Vallée de la Senne et de ses affluents ASBL (ADESA), Réserves naturelles RNOB ASBL, Stéphane Banneux, Zénon Darquenne (sag C-178/09) og Les amis de la Forêt de Soignes ASBL (sag C-179/09) mod Région wallone (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien)

(Forenede sager C-177/09 — C-179/09) (¹)

(Vurdering af visse projekters indvirkning på miljøet — direktiv 85/337/EØF — anvendelsesområde — begrebet »særlig national lov« — Århuskonventionen — adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet — rækkevidden af retten til anfægtelse af en lov)

(2012/C 73/11)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, Marie-Noëlle Solvay, Alix Walsh (sag C-177/09 og C-179/09), Jean-Marie Solvay de la Hulpe (sag C-177/09), Action et défense de l'environnement de la Vallée de la Senne et de ses affluents ASBL (ADESA), Réserves naturelles RNOB ASBL, Stéphane Banneux, Zénon Darquenne (sag C-178/09) og Les amis de la Forêt de Soignes ASBL (sag C-179/09)

Sagsøgt: Région wallone

Procesdeltagere: Codic Belgique SA, Federal Express European Services Inc. (FEDEX) (sag C-177/09 og C-179/09) og Intercommunale du Brabant wallon (IBW) (sag C-178/09)

Sagens genstand

Anmodninger om præjudiciel afgørelse — Conseil d'État — fortolkning af artikel 1, 5, 6, 7, 8 og 10a i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40), som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 (EFT L 73, s. 5) og ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF (EFT L 156, s. 17) — fortolkning af artikel 6 og 9 i Århuskonventionen af 25. juni 1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, som indgået på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17. februar 2005 (EUT L 124, s. 1) — spørgsmålet om anerkendelse af visse tilladelser »godkendt« ved dekret, for hvilke der foreligger tvingende almene hensyn, som særlige nationale lovgivningsforanstaltninger — fuldstændig mangel på mulighed for at anfægte en tilladelse til at udføre projekter, der kan have væsentlig indvirkning på miljøet — fakultativ eller obligatorisk karakter af en sådan ret — tildeling af miljøgodkendelse med henblik på drift af et uddannelses- og forvaltningscenter i Hulpe

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 5, i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003, skal fortolkes således, at det kun er de projekter, der er vedtaget i enkeltheder ved en særlig lov, således at formålet med direktivet er opnået gennem lovgivningsproceduren, som er udelukket fra direktivets anvendelsesområde. Det tilkommer den nationale ret at undersøge, om disse to betingelser er opfyldt under hensyntagen til såvel indholdet af den vedtagne lov som hele den lovgivningsprocedure, der førte til lovens vedtagelse, navnlig de forberedende retsakter og de parlamentariske forhandlinger. En lov, som ene og alene »stadfæster« en eksisterende administrativ foranstaltning, og som blot henviser til tvingende almene hensyn, uden at der i materiel henseende gennemføres en forudgående lovgivningsprocedure, hvorunder nævnte betingelser kan iagttages, kan ikke anses for en særlig lov i dette direktivs forstand, og er således ikke i sig selv tilstrækkelig til at udelukke projektet fra anvendelsesområdet for direktiv 85/337, som ændret ved direktiv 2003/35.

- 2) Artikel 9, stk. 2, i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, indgået den 25. juni 1998 og godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17. februar 2005, og artikel 10a i direktiv 85/337, som ændret ved direktiv 2003/35, skal fortolkes således, at:

- når et projekt, som er omfattet af disse bestemmelers anvendelsesområde, er vedtaget ved en lov, skal spørgsmålet om, hvorvidt denne lov opfylder betingelserne i direktivets artikel 1, stk. 5, i henhold til nationale processuelle regler kunne prøves ved en domstol eller et ved lov etableret uafhængigt og upartisk organ;
- såfremt en sådan lov ikke kan prøves på en måde og i et sådant omfang som angivet ovenfor, tilkommer det enhver national ret, som behandler en sag inden for rammerne af sin kompetence, at udøve den i foregående led beskrevne kontrol og i givet fald drage de nødvendige konsekvenser heraf og undlade at anvende denne lov.

(¹) EUT C 180 af 1.8.2009.

Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 17. januar 2012 — Infopaq International A/S mod Danske Dagblades Forening (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Højesteret — Danmark)

(Sag C-302/10) (¹)

(Ophavsret — informationssamfundet — direktiv 2001/29/EF — artikel 5, stk. 1 og 5 — litterære og kunstneriske værker — reproduktion af korte uddrag af litterære værker — avisartikler — midlertidige og flygtige reproduktioner — teknisk proces bestående af en scanning af artiklerne efterfulgt af en konvertering til en tekstfil, en elektronisk bearbejdning af reproduktionen og lagring af en del af denne reproduktion — midlertidige reproduktionshandlinger, som udgør en integrerende og væsentlig del af en sådan teknisk proces — formålet med disse handlinger bestående i en lovlig brug af et værk eller en anden frembringelse — den selvstændige økonomiske værdi af disse handlinger)

(2012/C 73/12)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Højesteret

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Infopaq International A/S

Sagsøgt: Danske Dagblades Forening

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Højesteret — fortolkning af artikel 2 og artikel 5, stk. 1 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10) — selskab, hvis primære aktivitet består i udarbejdelse af resuméer af avisartikler ved hjælp af scanning — oplagring af uddrag af en artikel bestående af et søgeord med de fem ord, der står foran søgeordet, og de fem ord, der står efter søgeordet — midlertidig eksemplarfremsstilling, som udgør en integrerende og væsentlig del af en teknisk proces

Konklusion

- 1) Artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet skal fortolkes således, at de midlertidige reproduktionshandlinger, der udføres under en såkaldt »datafangstproces« som den i hovedsagen omhandlede,
 - opfylder betingelsen om, at disse handlinger skal udgøre en integrerende og væsentlig del af en teknisk proces, uagtet at de indleder og afslutter denne proces og indebærer en menneskelig indgriben
 - opfylder betingelsen om, at disse reproduktionshandlinger udelukkende har til formål at muliggøre en lovlig brug af et beskyttet værk eller en anden frembringelse
 - opfylder betingelsen om, at disse handlinger ikke må have en selvstændig økonomisk værdi, såfremt dels iværksættelsen af disse handlinger ikke gør det muligt at opnå en yderligere fortjeneste, der går ud over den, der opnås ved lovlig brug af det beskyttede værk, dels at de midlertidige reproduktionshandlinger ikke leder frem til en ændring af dette værk

- 2) Artikel 5, stk. 5, i direktiv 2001/29 skal fortolkes således, at såfremt de opfylder alle betingelserne i direktivets artikel 5, stk. 1, skal de midlertidige reproduktionshandlinger, der udføres under en såkaldt »datafangstproces« som den i hovedsagen omhandlede, anses for at opfylde betingelsen om, at reproduktionshandlingerne ikke må stride mod den normale udnyttelse af værket eller indebære urimelig skade for rettighedshaverens legitime interesser.

(¹) EUT C 221 af 14.8.2010.

Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 25. november 2011 — Yeda Research and Development Company Ltd og Aventis Holdings Inc mod Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-518/10) (¹)

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — humanmedicinske lægemidler — supplerende beskyttelsescertifikat — forordning (EF) nr. 469/2009 — artikel 3 — betingelser for udstedelse af et certifikat — begrebet »beskyttet ved et grundpatent, der er i kraft« — kriterier — markedsførings-tilladelse — det markedsførte lægemiddel indeholder kun en enkelt aktiv ingrediens, mens patentet kræver en sammensætning af aktive ingredienser)

(2012/C 73/13)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Yeda Research and Development Company Ltd og Aventis Holdings Inc

Sagsøgt: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — fortolkning af artikel 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (EUT L 152, s. 1) — betingelser for udstedelse af certifikatet — begrebet »produkt beskyttet ved et grundpatent, der er i kraft« — kriterier — betydningen af aftale 89/695/EØF om EF-patenter for vurderingen af disse kriterier i tilfælde af en indirekte krænkelse eller medvirken til krænkelse som omhandlet i nævnte aftales artikel 26

Konklusion

Artikel 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at de kompetente patentmyndigheder i en medlemsstat udsteder et supplerende beskyttelsescertifikat, når den aktive ingrediens, der anføres i ansøgningen, selv om den er nævnt i ordlyden af kravene i grundpatentet som aktiv ingrediens, der er indeholdt i en sammensætning med en anden aktiv ingrediens, ikke er genstand for et krav, der udelukkende omfatter denne aktive ingrediens.

⁽¹⁾ EUT C 13 af 15.1.2011.

Domstolens kendelse af 13. oktober 2011 — Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE mod Europa-Kommissionen

(Sag C-560/10 P) ⁽¹⁾

(Appel — offentlige tjenesteydelseskontrakter — driften og vedligeholdelsen af internetportalen »Dit Europa« — afvisning af buddet — forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 og nr. 2342/2002 — fuldstændig kopi af evalueringsrapporten — principperne om gennemsigtighed og ligebehandling — ret til god forvaltning og til en retfærdig rettergang — retlige fejl — urigtig gengivelse af beviserne — åbenbart afvisningsgrundlag — klart ugrundet anbringende)

(2012/C 73/14)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (ved dikigoros N. Korogiannakis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved S. Delaude og N. Bambara, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 9. september 2010 i sag T-300/07, Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen, som annullerede Kommissionens beslutning af 13. juli 2007, hvorved den afviste buddet afgivet af Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE inden for rammerne af udbudsrunder ENTR/05/78 for parti nr. 2 (infrastrukturforvaltning) til driften og vedligeholdelsen af internetportalen »Dit Europa«, og hvorved den tildelte denne kontrakt til en anden bydende

Konklusion.

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 5.3.2011.

Domstolens kendelse af 10. november 2011 — Kalliope Agapiou Joséphidès mod Europa Kommissionen og Agence exécutive »Éducation, audiovisuel et culture« (EACEA)

(Sag C-626/10 P) ⁽¹⁾

(Appel — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — artikel 4, stk. 1, litra b), og stk. 2, første led — beskyttelse af privatlivets fred og den enkeltes integritet — beskyttelse af forretningsinteresser — forordning (EF) nr. 58/2003 — forvaltningsorganer — kompetence til at behandle genfremsatte begæringer af anmodninger om aktindsigt — princippet om gennemsigtighed — begrebet »tungtvejende offentlig interesse« — retlig fejl)

(2012/C 73/15)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Kalliope Agapiou Joséphidès (ved dikigoroí Joséphidès og H. Joséphidès)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved G. Rozet og M. Owsiany-Hornung, som befuldmægtigede) og Agence exécutive »Éducation, audiovisuel et culture« (EACEA) (ved H. Monet, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 21. oktober 2010 i sag T-439/08, Agapiou Joséphidès mod Kommissionen og EACEA, hvorved Retten frifandt EACEA og Kommissionen for påstandene om annullation dels af afgørelsen truffet af EACEA den 1. august 2008 om en begæring om

aktindsigt i dokumenter vedrørende støtte tildelt University of Cyprus til et Jean Monnet-ekspertisecenter, dels af Kommissionens beslutning K(2007) 3749 af 8. august 2007 om en konkret beslutning om tilsagn om støtte inden for rammerne af programmet Livslang læring, herunder dets delprogram Jean Monnet — tilsidesættelse af retten til aktindsigt i dokumenter og af gennemsigtighedsprincippet — retlige fejl

Konklusion.

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Kalliope Agapiou Joséphidès betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 103 af 2.4.2011.

Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 25. november 2011 — University of Queensland og CSL Ltd mod Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-630/10) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — humanmedicinske lægemidler — supplerende beskyttelsescertifikat — forordning (EF) nr. 469/2009 — artikel 3 — betingelser for udstedelse af et certifikat — begrebet »beskyttet ved et grundpatent, der er i kraft« — kriterier — yderligere eller andre kriterier for et lægemiddel, der indeholder mere end én aktiv ingrediens, eller for en kombinationsvaccine (»multi-disease vaccine«))

(2012/C 73/16)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: University of Queensland og CSL Ltd

Sagsøgt: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Justice (Chancery Division) — fortolkning af artikel 3, litra a) og b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (EUT L 152, s. 1) — betingelser for tildeling af et certifikat — begrebet »produkt beskyttet ved et grundpatent, der er i

kraft« — kriterier — eksistensen af yderligere eller andre kriterier for et lægemiddel, der indeholder mere end en aktiv ingrediens eller for en vaccine mod flere sygdomme (»Multi-disease vaccine«)

Konklusion

- 1) Artikel 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at de kompetente patentmyndigheder i en medlemsstat udsteder et supplerende beskyttelsescertifikat, der omfatter aktive ingredienser, som ikke fremgår af ordlyden af kravene i det grundpatent, der påberåbes til støtte for en sådan ansøgning.
- 2) Artikel 3, litra b), i forordning nr. 469/2009 skal fortolkes således, at bestemmelsen under forudsætning af, at de øvrige betingelser, der er fastsat i denne artikel, ligeledes er opfyldt, ikke er til hinder for, at de kompetente patentmyndigheder i en medlemsstat udsteder et supplerende beskyttelsescertifikat for en aktiv ingrediens, der svarer til de aktive ingredienser, der fremgår af ordlyden af kravene i det påberåbte grundpatent, når det lægemiddel, hvis markedsføringstilladelse fremlægges til støtte for ansøgningen om supplerende beskyttelsescertifikat, ikke blot indeholder denne aktive ingrediens, men også andre aktive ingredienser.
- 3) Artikel 3, litra a), i forordning nr. 469/2009 er i tilfælde af et grundpatent vedrørende en fremgangsmåde til fremstilling af et produkt til hinder for, at der tildeles et supplerende beskyttelsescertifikat for et produkt, der er forskelligt fra det, der fremgår af ordlyden af kravene i dette patent som det produkt, der fremstilles ved den omhandlede fremgangsmåde. Spørgsmålet om, hvorvidt denne fremgangsmåde umiddelbart kan føre til fremstilling af produktet, er i denne forbindelse uden betydning.

⁽¹⁾ EUT C 89 af 19.3.2011.

Domstolens kendelse (Fjerde Afdeling) af 25. november 2011 — Daiichi Sankyo Company mod Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-6/11) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — humanmedicinske lægemidler — supplerende beskyttelsescertifikat — forordning (EF) nr. 469/2009 — artikel 3 og 4 — betingelser for udstedelse af et certifikat — begrebet »beskyttet ved et grundpatent, der er i kraft« — kriterier — yderligere eller andre kriterier for et lægemiddel, der indeholder mere end én aktiv ingrediens)

(2012/C 73/17)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Daiichi Sankyo Company

Sagsøgt: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Justice (Chancery Division, Patents Court) — fortolkning af artikel 3, litra a), og artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (EUT L 152, s. 1) — betingelserne for at blive tildelt certifikatet — udtrykket »produktet er beskyttet ved et grundpatent, der er i kraft« — kriterier — spørgsmålet, om der foreligger yderligere eller andre kriterier med hensyn til et lægemiddel, der indeholder mere end en aktiv ingrediens

Konklusion

Artikel 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at de kompetente patentmyndigheder i en medlemsstat udsteder et supplerende beskyttelsescertifikat, der omfatter aktive ingredienser, som ikke fremgår af ordlyden af kravene i det grundpatent, der påberåbes til støtte for en sådan ansøgning.

(¹) EUT C 63 af 26.2.2011.

Domstolens kendelse af 26. oktober 2011 — Fernando Marcelino Victoria Sánchez mod Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen

(Sag C-52/11 P) (¹)

(Appel — passivitetssspørgsmål — skrivelse stilet til Parlamentet og til Kommissionen — svar — beslutning om henlæggelse — åbenbart, at appellen er ugrundet og ikke kan antages til realitetsbehandling)

(2012/C 73/18)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (ved abogado P. Suarez Plácido)

De andre parter i appelsagen: Europa-Parlamentet (ved N. Lorenz, N. Görlitz og P. López-Carceller, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen (ved I. Martínez del Peral og L. Lozano Palacios, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 17. november 2010 i sag T-61/10, Victoria Sánchez mod Parlamentet og Kommissionen, hvorved Retten frifandt Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen for en påstand om, at det fastslås, at disse institutioner har udvist passivitet, idet de ulovligt har undladt at besvare sagsøgerens brev af 6. oktober 2009, en påstand om meddelelse af pålæg og en påstand om beskyttelsesforanstaltninger

Konklusion.

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Fernando Marcelino Victoria Sánchez betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 103 af 2.4.2011.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 9. december 2011 — Connoisseur Belgium BVBA mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Belgien)

(Sag C-69/11) (¹)

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — sjette momsdirektiv — artikel, 11, punkt A, stk. 1, litra a) — afgiftsgrundlag — udgifter, som den afgiftspligtige ikke har faktureret)

(2012/C 73/19)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Connoisseur Belgium BVBA

Sagsøgt: Belgische Staat

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — fortolkning af artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag og artikel 73 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem — udlejning af fritidsbåde — aftale om fordeling af udgifterne mellem den virksomhed, der udlejer bådene, og den lejende virksomhed — mulighed for at opkræve visse udgifter af den lejende virksomhed — manglende opkrævning — national bestemmelse, hvorefter der skal betales moms af disse ikke-opkrævede udgifter

Konklusion

Artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdi-afgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at der under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, ikke skal betales moms af udgifter og beløb, som den afgiftspligtige person i henhold til en aftale kan fakturere til aftalepartnern, men som ikke er blevet opkrævet.

(¹) EUT C 145 af 14.5.2011.

Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 15. december 2011 — INNO NV mod Unie van Zelfstandige Ondernemers VZW (UNIZO), Organisatie voor de Zelfstandige Modedetailhandel VZW (Mode Unie) og Couture Albert BVBA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie van België — Belgien)

(Sag C-126/11) (¹)

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — direktiv 2005/29/EF — urimelig handelspraksis — national lovgivning, der forbyder annoncer med eller som antyder prisnedsættelse)

(2012/C 73/20)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie van België

Parter i hovedsagen

Sagsøger: INNO NV

Sagsøgte: Unie van Zelfstandige Ondernemers VZW (UNIZO), Organisatie voor de Zelfstandige Modedetailhandel VZW (Mode Unie) og Couture Albert BVBA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hof van Cassatie van België — fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT L 149, s. 22)

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne

på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis), skal fortolkes således, at det er til hinder for en national bestemmelse, som den i hovedsagen omhandlede, som indeholder et generelt forbud mod at annoncere med eller antyde prisreduktioner i den periode, der går forud for en udsalgsperiode, for så vidt som denne bestemmelse følger et formål om beskyttelse af forbrugerne.

(¹) EUT C 152 af 21.5.2011.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 1. december 2011 — Longevity Health Products, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Performing Science LLC

(Sag C-222/11 P) (¹)

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 7, stk. 1, litra d) — ordmærket »5 HTP« — ugyldighedsbegæring — åbenbart, at appellen skal afvises)

(2012/C 73/21)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Longevity Health Products, Inc. (ved Rechtsanwalt J. Korab)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget) og Performing Science LLC

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 9. marts 2011 i sag T-190/09, Longevity Health Products mod KHIM — Performing Science (5 HTP) vedrørende et søgsmål til prøvelse af afgørelse truffet den 21. april 2009 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 595/2008-4), der vedrørte en ugyldighedssag mellem Performing Science LLC og Longevity Health Products, Inc. — fornødent særpræg ved ordmærket 5 HTP

Konklusion

1) Appellen afvises.

2) Longevity Health Products Inc. betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 252 af 27.8.2011.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 14. december 2011 — Corpul Național al Polițiștilor mod Ministerul Administrației și Internelor (MAI), Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR) og Inspectoratul de Poliție al Județului Alba (IPJ) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Alba — Rumænien)

(Sag C-434/11) ⁽¹⁾

(Præjudiciel — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — lovligheden af nationale bestemmelser, der fastsætter en lønnedgang for flere grupper af offentligt ansatte — manglende gennemførelse af EU-retten — Domstolen åbenbart inkompetent)

(2012/C 73/22)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Alba

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Corpul Național al Polițiștilor

Sagsøgte: Ministerul Administrației și Internelor (MAI), Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR) og Inspectoratul de Poliție al Județului Alba (IPJ)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunalul Alba — fortolkning af artikel 17, stk. 1, samt artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — lovligheden af nationale bestemmelser, der fastsætter en lønnedgang for flere grupper af offentligt ansatte — tilsidesættelse af ejendomsretten og principperne om ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling.

Konklusion

Den Europæiske Unions Domstol har ikke kompetence til at besvare det spørgsmål, som Tribunalul Alba (Rumænien) har forelagt ved afgørelse af 28. juli 2011.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 14. december 2011 — Victor Cozman mod Teatrul Municipal Târgoviște (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Dâmbovița — Rumænien)

(Sag C-462/11) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tillægsprotokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder — lovligheden af en national lovgivning, hvorved der fastsættes en lønnedgang for flere kategorier af offentligt ansatte — manglende gennemførelse af EU-retten — Domstolen åbenbart inkompetent)

(2012/C 73/23)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Dâmbovița

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Victor Cozman

Sagsøgt: Teatrul Municipal Târgoviște

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunalul Dâmbovița — fortolkning af artikel 1 i tillægsprotokol nr. 1 til konventionen om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder — lovligheden af national lovgivning, hvorved der indføres en lønnedgang for flere kategorier af offentlige ansatte — den nærmere karakter af retten til løn — grænser

Konklusion

Den Europæiske Unions Domstol er åbenbart inkompetent til at besvare de præjudicielle spørgsmål, som Tribunalul Dâmbovița (Rumænien) har forelagt ved afgørelse af 7. februar 2011.

⁽¹⁾ EUT C 331 af 12.11.2011.

⁽¹⁾ EUT C 331 af 12.11.2011

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 14. december 2011 — Andrei Emilian Boncea, Filofteia Catrinel Boncea, Adriana Boboc og Cornelia Mihăilescu (sag C-483/11), Mariana Budan (sag C-484/11) mod Statul român (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Argeş — Rumænien)

(Forenede sager C-483/11 og C-484/11) ⁽¹⁾

(Præjudiciel — artikel 43, artikel 92, stk. 1, og artikel 103, stk. 1, i procesreglementet — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — ydelse af erstatning til personer, der har været genstand for domfældelser af politisk karakter under det kommunistiske styre — ret til erstatning for den lidte ikke-økonomiske skade — manglende gennemførelse af EU-retten — Domstolen åbenbart inkompetent)

(2012/C 73/24)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Argeş

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Andrei Emilian Boncea, Filofteia Catrinel Boncea, Adriana Boboc og Cornelia Mihăilescu (sag C-483/11), Mariana Budan (sag C-484/11)

Sagsøgt: Statul român

Bistået af: Iulian-Nicolae Cujbescu (sag C-484/11)

Sagens genstand

Anmodninger om præjudiciel afgørelse — Tribunalul Argeş — fortolkning af artikel 5 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og artikel 8 i verdenserklæringen om menneskerettigheder — ydelse af erstatning til personer, der har været genstand for domfældelser af politisk karakter under det kommunistiske styre — lovligheden af en national lovgivning, der begrænser retten til erstatning for den lidte ikke-økonomiske skade

Konklusion

Den Europæiske Unions Domstol er åbenbart inkompetent til at besvare de af Tribunal Argeş (Rumænien) ved afgørelse af 4. april og 4. juli 2011 stillede spørgsmål.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 26.11.2011.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 9. november 2011 — Consulta Regionale Ordine Ingegneri della Lombardia m.fl. mod Comune di Pavia

(Sag C-564/11)

(2012/C 73/25)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Consulta Regionale Ordine Ingegneri della Lombardia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Brescia, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Como, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Cremona, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecco, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lodi, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Milano, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Pavia og Ordine degli Ingegneri della Provincia di Varese

Sagsøgt: Comune di Pavia

Præjudicielt spørgsmål

Er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF ⁽¹⁾ om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, herunder navnlig artikel 1, stk. 2, litra a) og d), artikel 2, og artikel 28 samt bilag II, kategori nr. 8 og 12, til hinder for en national lovgivning, der tillader indgåelse af skriftlige aftaler mellem to ordregivende myndigheder med henblik på gennemførelse af en undersøgelse og teknisk og videnskabelig rådgivning med hensyn til udarbejdelse af retsakter, som udgør lokalplanen for kommunen som defineret i den nationale og regionale sektorlovgivning, såfremt den økonomiske modydelse ikke består i et egentligt vederlag, eftersom den udførende myndighed optræder i form af økonomisk aktør?

⁽¹⁾ EUT L 134, s. 114.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 30. november 2011 — T-Mobile Austria GmbH mod Verein für Konsumenteninformation

(Sag C-616/11)

(2012/C 73/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: T-Mobile Austria GmbH

Sagsøgt: Verein für Konsumenteninformation

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 52, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalings-tjenester i det indre marked ⁽¹⁾ fortolkes således, at den også skal finde anvendelse på kontraktforholdet mellem en mobiltelefonoperatør som betalingsmodtager og dennes privatkunde (forbruger) som betaler?
- 2) Skal en af betaleren personligt underskrevet betalingsanvisning hhv. en procedure for udstedelse af overførselsordrer, der hviler på en underskrevet betalingsanvisning, samt en aftalt procedure for udstedelse af overførselsordrer i online banking (telebanking) anses for »betalingsinstrumenter« i den betydning, der forudsættes i artikel 4, nr. 23), og artikel 52, stk. 3, i direktiv 2007/64/EF?
- 3) Skal artikel 52, stk. 3, i direktiv 2007/64/EF fortolkes således, at den er til hinder for anvendelse af nationale rets-forskrifter, der især uden at sondre mellem forskellige beta-lingsinstrumenter indeholder et generelt forbud mod, at betalingsmodtageren opkræver gebyrer?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13.11.2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (EUT L 319, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 5. december 2011 — Staatssecretaris van Financiën, den anden part: Pactor Vastgoed BV

(Sag C-622/11)

(2012/C 73/27)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: Pactor Vastgoed BV

Præjudicielt spørgsmål

Såfremt et oprindeligt foretaget fradrag af moms i henhold til sjette direktivs artikel 20 ⁽¹⁾ berigtiges i den forstand, at det fradragne beløb helt eller delvist skal tilbagebetales, er det da efter sjette direktiv tilladt, at dette beløb opkræves hos en anden end den afgiftspligtige, der forinden har fradraget momsen, i særdeleshed — som i henhold til momslovens artikel 12a — hos den, der havde fået et gode leveret af den afgiftspligtige?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Ireland (Irland) den 9. december 2011 — Anglo Irish Bank Corporation Ltd mod Quinn Investments Sweden AB m.fl.

(Sag C-634/11)

(2012/C 73/28)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Ireland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Anglo Irish Bank Corporation Ltd

Sagsøgt: Quinn Investments Sweden AB, Sean Quinn, Ciara Quinn, Collette Quinn, Sean Quinn Junior, Brenda Quinn, Aoife Quinn, Stephen Kelly, Peter Darragh Quinn og Niall McPartland Indian Trust AB

Præjudicielle spørgsmål

- 1) [Nærværende] forelæggelse vedrører artikel 28 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾ (»forordning nr. 44/2001«) (»artikel 28«) og de foranstaltninger, som en national ret (retterne i »stat A«) skal træffe i forbindelse med en prøvelse af en indsigelse i medfør af artikel 28 over for denne rets kompetence til at behandle og påkende en retssag (»den tredje sag«) under omstændigheder, hvor retterne i stat A:

- a) først har fået forelagt en sag (»den første sag«) vedrørende et krav, som kan være indbyrdes sammenhængende med et krav, fremsat i en sag (»den anden sag«), som er anlagt ved retterne i en anden medlemsstat (»stat B«), og
- b) også har fået forelagt en sag (»den tredje sag«) vedrørende et krav, som kan være indbyrdes sammenhængende med et krav, fremsat i den anden sag, og
- c) forelægges en indsigelse i medføre af artikel 28 [...] i forordning nr. 44/2001 over for retterne i stat A's kompetence til at behandle og påkende den tredje sag på grundlag af en påstand om, at kravene i den anden sag (ved retterne i stat B) og den tredje sag (ved retterne i stat A) er indbyrdes sammenhængende i henhold til nævnte artikel 28.
- 2) Den Europæiske Unions Domstols (»Domstolen«) afgørelse er navnlig påkrævet i forhold til følgende spørgsmål:
- 1) Skal retterne i stat A afvente udfaldet af en forventet stævning indgivet til og afgørelse afsagt af retterne i stat B om, hvorvidt retterne i stat B bør udsætte eller afvise den anden sag i henhold til artikel 28 i [...] forordning [...] nr. 44/2001, forud for retterne i stat A's afgørelse af, hvorvidt den tredje sag skal udsættes eller afvises?
- 2) Hvis retterne i stat A ikke behøver at afvente udfaldet af en forventet stævning indgivet til og afgørelse afsagt af retterne i stat B om, hvorvidt retterne i stat B bør udsætte eller afvise den anden sag i henhold til artikel 28 i [...] forordning [...] nr. 44/2001, forud for retterne i stat A's afgørelse af, hvorvidt den tredje sag skal udsættes eller afvises, kan retterne i stat A da tage hensyn til, at den første sag verserer, når de træffer afgørelse om, hvorvidt den tredje sag skal udsættes eller afvises?
- 3) Kan retterne i stat A tage hensyn til, at den første sag verserer, når de træffer afgørelse om, hvorvidt den tredje sag skal udsættes eller afvises i henhold til artikel 28 i [...] forordning [...] nr. 44/2001, hvis retterne i stat B træffer afgørelse om, at de har kompetence til at pådømme den anden sag?
- 4) Er den omstændighed, at kravet i den tredje sag kunne have været (men ikke blev) gjort gældende som en modpåstand i den første sag af sagsøgeren i den tredje sag, et faktisk forhold, og hvilken betydning skal retterne i stat A i givet fald tillægge dette forhold i [deres] afgørelse af, om [de] skal erklære sig inkompetente i eller udsætte den tredje sag i henhold til artikel 28 i [...] forordning [...] nr. 44/2001?

Sag anlagt den 13. december 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-639/11)

(2012/C 73/29)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Wilms, G. Zavvos og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2a i direktiv 70/311/EØF med hensyn til typegodkendelse af styreapparater⁽¹⁾, artikel 4, stk. 3, i rammedirektiv 2007/46/EF med hensyn til EF-typegodkendelse af motorkøretøjer⁽²⁾, og artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, idet den har betinget godkendelsen af nye eller tidligere i andre medlemsstater registrerede køretøjer, hvis styreapparat befinder sig i højre side, af, at rattet flyttes til venstre side.

— Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen gør gældende, at Republikken Polen har tilsidesat artikel 2a i direktiv 70/311/EØF, artikel 4, stk. 3, i rammedirektiv 2007/46/EF og artikel 34 TEUF.

Republikken Polen har højrekørsel. I henhold til polsk lovgivning er registreringen af et motorkøretøj betinget af en attestation af, at køretøjet har bestået en teknisk kontrol. I henhold til en bekendtgørelse udstedt af ministeren for infrastruktur⁽³⁾ anses den tekniske kontrol uden videre for ikke at være bestået for køretøjer, hvis rat er anbragt i højre side (dvs. den tekniske tilstand anses for ikke at opfylde de gældende tekniske krav). Som følge deraf kan personbiler med rattet placeret i højre side, som er blevet godkendt i medlemsstater med venstrekørsel, såsom Storbritannien, Irland, Malta og Cypern, ikke registreres i Polen. Heller ikke en tidligere registrering af sådanne køretøjer i andre medlemsstater med højrekørsel tages i betragtning af de polske myndigheder.

Ifølge Kommissionens opfattelse kan det forhold, at det ikke er muligt at registrere (nye eller brugte) personbiler, som indføres i Polen fra medlemsstater med venstrekørsel — fortrinsvis af borgere, som har benyttet sig af den EU-retligt sikrede ret til fri bevægelighed — ikke begrundes med tvingende hensyn til den almene interesse i måden, hvorpå trafikikkerheden garanteres.

⁽¹⁾ EFT L 12, s. 1.

Når køretøjer, der ikke er registrerede i Polen, og som har rattet placeret i højre side, kan benyttes i dette land uden restriktioner, kan et forbud mod deres registrering ikke udgøre et egnet og under ingen omstændigheder et forholdsmæssigt middel til opnåelse af det påberåbte formål.

En længerevarende anvendelse af et sådant køretøj på veje med højrekørsel vil netop medføre erhvervelsen af en rutine og udgør ud fra et trafikikkerhedsmæssigt hensyn ingen større trussel end en lejlighedsvis/midlertidig benyttelse af et sådant køretøj. Derudover vil andre, mindre indgribende midler kunne anvendes — f.eks. installering af et ekstra spejl — som vil kunne lette overhaling i højrekørsel for køretøjer med rattet placeret i højre side.

(¹) Rådets direktiv 70/311/EØF af 8.6.1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om styreapparater for motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil, EFT 1970 II, s. 323.

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5.9.2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (Rammedirektiv), EUT L 263, s. 1.

(³) § 9, stk. 2, i bekendtgørelse af 31.12.2002, punkt 5.1 i bilag I til ministeren for infrastrukturens bekendtgørelse af 16.12.2003, og punkt 6.1 i bilag I til ministeren for infrastrukturens bekendtgørelse af 18.9.2009, der træder i stedet for og ophæver bekendtgørelsen af 16.12.2003.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene), den 19. december 2011 — Staatssecretaris van Financiën, den anden part: X BV

(Sag C-651/11)

(2012/C 73/30)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Appellant: Staatssecretaris van Financiën

Indstævnte: X BV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan en overdragelse af 30 procent af andelene i et selskab — som overdrageren udfører momspligtige tjenesteydelser for — sidestilles med (delvis) overdragelse af en samlet formuemasse som omhandlet i sjette direktivs artikel 5, stk. 8, og/eller af tjenesteydelser som omhandlet i dette direktivs artikel 6, stk. 5 (¹)?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, kan den i dette spørgsmål omhandlede overdragelse sidestilles med (delvis) overdragelse af en samlet formuemasse som omhandlet i sjette direktivs artikel 5, stk. 8, og/eller af tjenesteydelser som omhandlet i dette direktivs artikel 6, stk. 5, såfremt de øvrige andelsejere, som også udfører momspligtige tjenesteydelser for det selskab, hvis andele overdrages, (så godt som) samtidigt overdrager alle de andre andele i selskabet til den samme person?

- 3) Såfremt også det andet spørgsmål besvares benægtende, kan den i første spørgsmål omhandlede overdragelse da betragtes som en (delvis) overdragelse af en virksomhed som omhandlet i sjette direktivs artikel 5, stk. 8, og/eller artikel 6, stk. 5, når henses til, at denne overdragelse hænger nøje sammen med en managementfunktion, som er udført for deltagelsen?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie van België (Belgien) den 21. december 2011 — Belgian Electronic Sorting Technology NV mod Bert Peelaers og Visys NV

(Sag C-657/11)

(2012/C 73/31)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie van België

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Belgian Electronic Sorting Technology NV

Sagsøgt: Bert Peelaers og Visys NV

Præjudicielt spørgsmål

Skal begrebet »reklame« i artikel 2 i Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om vildledende reklame (¹) og i artikel 2 i direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame (²) fortolkes således, at det omfatter dels registrering og brug af et domænenavn, dels brug af metatags i en websides metadata?

(¹) EFT L 250, s. 17.

(²) EUT L 376, s. 21.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Italien) den 27. december 2011 — Daniele Biasci m.fl. mod Ministero dell'Interno og Questura di Livorno

(Sag C-660/11)

(2012/C 73/32)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Daniele Biasci, Alessandro Pasquini, Andrea Milianti, Gabriele Maggini, Elena Secenti og Gabriele Livi

Sagsøgt: Ministero dell'Interno og Questura di Livorno

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 43 EF og 49 EF fortolkes således, at de i princippet er til hinder for en national lovgivning, som den italienske bestemmelse i artikel 88 i T.U.L.P.S., som bestemmer, at »Bevilling til indgåelsen af væddemål udelukkende må gives til dem, der har opnået koncession eller tilladelse fra et ministerium eller et andet organ, som loven forbeholder ret til at organisere eller afholde væddemål, samt til personer, som i kraft af koncessionen eller tilladelsen repræsenterer koncessionshaveren eller indehaveren af tilladelsen«, og artikel 2, stk. 2b, i lovdekret nr. 40 af 25. marts 2010, ophøjet til lov nr. 73/2010, på baggrund af hvilken »artikel 88 i den konsoliderede lovtekst vedrørende lovene om den offentlige sikkerhed (Testo unico delle leggi di pubblica sicurezza), i medfør af kongeligt dekret nr. 773 af 18. juni 1931 som ændret, skal fortolkes således, at den heri omhandlede tilladelse — hvor den udstedes til kommercielle aktiviteter i forbindelse med afvikling og indsamling af offentlige spil med pengegevinster — kun kan gøres gældende efter udstedelse til indehaverne af samme aktiviteter af en koncession med henblik på afvikling og indsamling af sådanne spil fra Ministero dell'economia e delle finanze — Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato (uafhængigt organ under Økonomi- og Finansministeriet, som forvalter statsmonopolerne)«?

- 2) Skal artikel 43 EF og 49 EF fortolkes således, at de i princippet er til hinder for en national lovgivning, som den, der findes i artikel 38, stk. 2, i lovdekret nr. 223 af 4. juli 2006, ophøjet til lov nr. 248/2006, ifølge hvilken Artikel 1, stk. 287, i lov nr. 311 af 30. december erstattes af følgende: [...] ⁽¹⁾?

Spørgsmålet vedrørende foreneligheden af artikel 38, stk. 2, med ovennævnte fællesskabsretlige principper omhandler udelukkende de dele af bestemmelsen, hvorved: a) der fast-

lægges en generel tendens til beskyttelse af koncessioner udstedt inden det ændrede regelsæt, b) der indføres pligt til åbning af nye salgssteder i en vis afstand fra allerede eksisterende salgssteder, som i sidste ende kan garantere faktisk opretholdelse af de opnåede markedspositioner. Spørgsmålet vedrører endvidere den generelle fortolkning, som Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato har anlagt af den omhandlede artikel 38, stk. 2, idet der i koncessionsaftalerne (artikel 23, stk. 3) indføres en bortfaldsklausul i tilfælde af direkte eller indirekte udførelse af grænseoverskridende spilleaktiviteter, der kan sammenlignes med den af koncessionen omfattede aktivitet.

- 3) Hvis dette spørgsmål besvares bekræftende, dvs. hvis de nationale bestemmelser anført ovenfor anses for at være forenelige med fællesskabsretten, skal artikel 49 EF da fortolkes således, at det, såfremt der foretages en begrænsning i den frie udveksling af tjenesteydelser begrundet i et alment hensyn, skal overvejes, hvorvidt dette almene hensyn allerede med de retsforskrifter, kontrolforanstaltninger og inspektioner, som tjenesteyderen er underlagt i den stat, hvor vedkommende er hjemmehørende, i tilstrækkelig grad er blevet tilgodeset?
- 4) Hvis dette spørgsmål i henhold til formuleringen i det foregående punkt besvares bekræftende skal den forelæggende ret derved ved prøvelsen af forholdsmæssigheden af en sådan begrænsning tage hensyn til, at kontrollen i henhold til de relevante forskrifter i det land, hvor tjenesteyderen er hjemmehørende, er lige så indgående eller endog mere indgående end i det land, hvor tjenesteydelsen modtages?

⁽¹⁾ Den del af spørgsmålet, som gengiver hele ordlyden af den pågældende bestemmelse, offentliggjort i GU nr. 153 af 4.7.2006, udelades.

Sag anlagt den 22. december 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Cypern

(Sag C-662/11)

(2012/C 73/33)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Montaguti et G. Zavvos)

Sagsøgt: Republikken Cypern

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Cypern har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til akten vedrørende Republikken Cyperns tiltrædelse, idet den ikke senest den 1. maj 2009 har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er

nødvendige for at efterkomme aktens artikel 24 sammenholdt med dennes bilag VII, vedrørende ophævelse af de restriktioner, som i henhold til national lovgivning er pålagt EU/EØS-statsborgeres erhvervelse af sekundærboliger, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Republikken Cypern tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det er Kommissionens opfattelse, at myndighederne i Republikken Cypern henset til artikel 24 i akten vedrørende Republikken Cyperns tiltrædelse, sammenholdt med dennes bilag VII, senest den 1. maj 2009 skulle have sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft med henblik på at ophæve de restriktioner, som i henhold til national lovgivning er pålagt EU/EØS-statsborgeres erhvervelse af sekundærboliger. Disse restriktioner udgør en direkte tilsidesættelse af de frie kapitalbevægelser som omhandlet i artikel 63 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Republikken Cypern har fremsendt et lovforslag, som ændrer de gældende restriktioner, og den har anført, at dette forslag er forelagt ministerrådet til godkendelse, med henblik på at det her behandles hurtigst muligt og oversendes til afstemning i parlamentet.

Kommissionen har anført, at såfremt bestemmelser i en medlemsstats lovgivning tilsidesætter en frihed, der er fastsat i traktaten, kan denne tilsidesættelse kun ophæves ved vedtagelse af bestemmelser, der ligeledes er bindende. Den omstændighed, at Republikken Cypern ved sit svar alene har vedlagt et lovforslag, som ikke har nogen retskraft, kan følgelig ikke sidestilles med en bindende retsakt, som ophæver restriktionerne for EU/EØS-statsborgeres erhvervelse af sekundærboliger.

Ifølge Kommissionen har Republikken Cypern tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 24 i akten vedrørende vilkårene for dens tiltrædelse, sammenholdt med dennes bilag VII om overgangsforanstaltninger vedrørende Cypern, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at ophæve de restriktioner, som i henhold til national lovgivning er pålagt EU/EØS-statsborgeres erhvervelse af sekundærboliger, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Tyskland) den 30. december 2011 — M m.fl. mod Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

(Sag C-666/11)

(2012/C 73/34)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: M, N, O, P og Q

Sagsøgt: Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan en asylansøger inden for rammerne en retslig procedure om en inkompetenceerklæring og påbud om vedkommendes udvisning til den medlemsstat, som ifølge den medlemsstat, hvor asylansøgningen er indgivet (den anmodende medlemsstat), er ansvarlig, påberåbe sig, at overførslen ikke har fundet sted inden for den i artikel 19, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 ⁽¹⁾ fastsatte seksmåneders frist, og at ansvaret derfor er overgået til den anmodende medlemsstat?
- 2) Er et — herunder også et foregivet — selvmordsforsøg, på grund af hvilket overførsel til den ansvarlige medlemsstat ikke er mulig, en forsvinding som omhandlet i artikel 19, stk. 4, andet punktum, i Rådets forordning (EF) nr. 343/2003?
- 3) Kan en asylansøger inden for rammerne af en retslig procedure om en inkompetenceerklæring og påbud om vedkommendes udvisning påberåbe sig en ansvarsoverdragelse i henhold til artikel 9, stk. 2, andet punktum, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003 af 2. september 2003 ⁽²⁾?
- 4) Er den anmodende medlemsstats underretning af den ansvarlige medlemsstat, som ganske vist giver meddelelse om udsættelsen af den allerede arrangerede overførsel, men som ikke giver meddelelse om den omstændighed, at overførslen ikke vil kunne finde sted inden for seksmåneders fristen, til hinder for en ansvarsoverdragelse i henhold til artikel 9, stk. 2, andet punktum, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003 af 2. september 2003?

5) Har asylansøgeren et retskrav, der kan gennemføres ved domstolene, på, at en medlemsstat undersøger en overdragelse af ansvaret i henhold til artikel 3, stk. 2, første punktum, i Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 og giver denne meddelelse om begrundelsen for afgørelsen?

- (¹) Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18.2.2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT L 50, s. 1).
- (²) Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003 af 2.9.2003 om gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT L 222, s. 3).

Sag anlagt den 22. december 2011 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-678/11)

(2012/C 73/35)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved W. Roels og F. Jimeno Fernández, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56 TEUF (tidligere artikel 49 TEF) og EØS-aftalens artikel 36, idet det har vedtaget og opretholdt bestemmelserne i artikel 46, litra c), i den konsoliderede tekst til lov om regulering af pensionsordninger og pensionsfonde, artikel 86 i kongeligt lovdekret nr. 6/2004 af 29. oktober om stadfæstelse af den konsoliderede tekst til lov om organiseringen og overvågningen af privatforsikringssektoren, artikel 10 i kongeligt lovdekret nr. 5/2004 om stadfæstelse af den konsoliderede tekst til lov om indkomstbeskatning af ikke-hjemmehørende personer og artikel 47 i lov nr. 58/2003 af 17. december om den almindelige beskatning, i henhold til hvilke bl.a. udenlandske pensionsfonde, som er etableret i andre medlemsstater, og som udbyder erhvervspensionsordninger i Spanien, samt forsikringsselskaber, der driver virksomhed i Spanien efter reglerne om den frie udveksling af tjenesteydelser, har pligt til at udnævne en skatterepresentant, der er hjemmehørende i Spanien.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- 1) De nævnte bestemmelser i den spanske skattelovgivning pålægger ikke-hjemmehørende skattepligtige en pligt til at udpege en skatterepresentant, der er hjemmehørende i Spanien. I praksis er denne pligt pålagt udenlandske pensionsfonde, som er etableret i andre medlemsstater, og som udbyder erhvervspensionsordninger i Spanien, samt forsikringsselskaber, der driver virksomhed i Spanien efter reglerne om den frie udveksling af tjenesteydelser.

- 2) Kommissionen finder, at pligten til at udpege en i Spanien hjemmehørende skatterepresentant i de nævnte tilfælde udgør en hindring for den frie udveksling af tjenesteydelser, eftersom den medfører en yderligere byrde for de pågældende fysiske og juridiske personer, der er nødsaget til at gøre brug af en sådan repræsentants ydelser. Denne pligt udgør tillige en hindring for den frie udveksling af tjenesteydelser for personer og virksomheder, der er etableret i andre medlemsstater, og som ønsker at udbyde skatterepresentationsydelser til fysiske eller juridiske personer, der driver virksomhed i Spanien.
- 3) Den pågældende lovgivning er i strid med artikel 56 TEUF (tidligere artikel 49 TEF) og EØS-aftalens artikel 36.

Appel iværksat den 27. december 2011 af Alliance One International, Inc, tidligere Dimon, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 12. oktober 2011 i sag T-41/05, Alliance One International, Inc, tidligere Dimon, Inc., mod Europa-Kommissionen

(Sag C-679/11 P)

(2012/C 73/36)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Alliance One International, Inc (tidligere Dimon, Inc.) (ved lawyers M. Odriozola og A. Vide)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 12. oktober 2001 i sag T-41/05 ophæves, for så vidt som den forkaster anbringenderne om et åbenbart urigtigt skøn ved anvendelsen af artikel 101, stk. 1, TEUF og artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003 (¹), om manglende begrundelse og om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet i forbindelse med den konstatering, at Alliance One International, Inc., tidligere Dimon, Inc., var solidarisk ansvarlig.
- Kommissionens beslutning af 20. oktober 2004 i sag COMP/C.38.238/B.2 — Rådobak Spanien annulleres, i det omfang den vedrører appellanten, og den bøde, appellanten er blevet pålagt, nedsættes tilsvarende.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Alliance One International, Inc., tidligere Dimon, Inc. (heretter »appellanten«), nedlægger påstand om, i) at Rettens dom af 12. oktober 2011 i sag T-41/05, for så vidt som den finder Alliance One International (heretter »AOI«), Inc., tidligere Dimon, Inc. (heretter »Dimon«), solidarisk ansvar for den overtrædelse, der er begået af Agroexpansión, ophæves, ii) at Kommissionens beslutning af 20. oktober 2004 i sag COMP/C.38.238/B.2 — Rådobak Spanien annulleres, i det omfang den vedrører appellanten, og at den bøde, der er pålagt appellanten, nedsættes tilsvarende, samt iii) at Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne.
- 2) Appellanten har for det første gjort gældende, at Kommissionen og Retten anvendte traktatens artikel 101, stk. 1, TEUF og artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003 fejlagtigt, idet de fandt AOI ansvarlig for den overtrædelse, der er begået af Agroexpansión. Appellanten har anført, at Retten tilsidesatte selskabets ret til forsvar og artikel 296 TEUF ved i dommen (dvs. efterfølgende) at præcisere den begrundelse vedrørende krav til bevisstyrke, som Kommissionen anvendte i sin beslutning. Følgelig har appellanten anført, at Retten begik en retlig fejl ved fastlæggelsen af metoden til at pålægge ansvar, navnlig ved at anvende en metode på et dobbelt grundlag, der diskriminerede mellem selskaber på grundlag af styrken af deres appelsag, men ikke i øvrigt etablerede en standard. Derudover kunne Retten ikke være uvidende om, at Kommissionen undlod at støtte sine påstande i beslutningen vedrørende manglende indsigelse.
- 3) For det andet har Rettens dom frtaget appellanterne deres rettigheder i henhold til de generelle principper i EU-retten og i henhold til den europæiske konvention om beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK) og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, der nu indgår i Lissabontraktaten og derfor fuldt ud har status som primær ret.
- 4) Selv om Retten bekræfter, at appellanten ikke kunne drages til ansvar for den overtrædelse, der er begået af Agroexpansión, for så vidt angår perioden inden den 18. november 1997, undlod Retten for det tredje ikke desto mindre at drage de nødvendige konklusioner af Kommissionens fejl og gjorde det muligt, at appellanten forskelsbehandles. Appellanten har for det første anført, at bødens udgangsbetrag kun skulle have været forhøjet med 30 %, idet Dimon ellers forskelsbehandles i forhold til beslutningens øvrige adressater. Appellanten har for det andet anført, at Kommissionen med urette tog hensyn til Dimon's omsætning i 2003 i forbindelse med begrundelsen for forhøjelsen af bødens udgangsbetrag på baggrund af punkt 1A, femte afsnit, i retningslinjerne fra 1998.
- 5) Endelig har appellanten anført, at selskabet havde en berettiget forventning om, at det ville være berettiget til en nedsættelse af bøden i henhold til afsnit B, punkt 3, tredje led i retningslinjerne for beregning af bøder fra 1998. Retten begik i den forbindelse en fejl, idet den i) fandt, at

den formildende omstændighed ikke fandt anvendelse i dette tilfælde på grund af overtrædelsens karakter, og ii) tiltrådte Kommissionens argument om, at den formildende omstændighed allerede var taget i betragtning til selskabets fordel.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EØS-relevant tekst) EUT L 1, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana (Italien) den 2. januar 2012 — Cristian Rainone m.fl. mod Ministero dell'Interno m.fl.

(Sag C-8/12)

(2012/C 73/37)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Cristian Rainone, Orentino Viviani og Miriam Befani

Sagsøgte: Ministero dell'Interno og Questura di Prato e Questura di Firenze

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 43 EF og 49 EF fortolkes således, at de i princippet er til hinder for en national lovgivning, som den italienske bestemmelse i artikel 88 i T.U.L.P.S., som bestemmer, at »Bevilling til indgåelsen af væddemål udelukkende må gives til dem, der har opnået koncession eller tilladelse fra et ministerium eller et andet organ, som loven forbeholder ret til at organisere eller afholde væddemål, samt til personer, som i kraft af koncessionen eller tilladelsen repræsenterer koncessionshaveren eller indehaveren af tilladelsen«, og artikel 2, stk. 2b, i lovdekret nr. 40 af 25. marts 2010, ophøjet til lov nr. 73/2010, på baggrund af hvilken »artikel 88 i den konsoliderede lovtæst vedrørende lovene om den offentlige sikkerhed (Testo unico delle leggi di pubblica sicurezza), i medfør af kongeligt dekret nr. 773 af 18. juni 1931 som ændret, skal fortolkes således, at den heri omhandlede tilladelse — hvor den udstedes til kommercielle aktiviteter i forbindelse med afvikling og indsamling af offentlige spil med pengegevinster — kun kan gøres gældende efter udstedelse til indehaverne af samme aktiviteter af en koncession med henblik på afvikling og indsamling af sådanne spil fra Ministero dell'economia e delle finanze — Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato (uafhængigt organ under Økonomi- og Finansministeriet, som forvalter statsmonopolerne)«?

- 2) Skal artikel 43 EF og 49 EF fortolkes således, at de i princippet er til hinder for en national lovgivning, som den, der findes i artikel 38, stk. 2, i lovdekret nr. 223 af 4. juli 2006, ophøjet til lov nr. 248/2006, ifølge hvilken Artikel 1, stk. 287, i lov nr. 311 af 30. december erstattes af følgende:

»287. Ministero dell'economia e delle finanze — Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato træffer foranstaltninger til fastlæggelse af de nye metoder til fordeling af væddemål om andre begivenheder end hestevæddeløb i henhold til følgende kriterier:

- 1) fastsættelse af retningslinjer for beskyttelse af koncessionshavere, der indsamler væddemål til faste odds på andre begivenheder end hestevæddeløb, som reguleret af bestemmelserne i dekret nr. 111 fra Ministro dell'Economia e delle Finanze af 1. marts 2006?»

Spørgsmålet vedrørende foreneligheden af artikel 38, stk. 2, med ovennævnte fællesskabsretlige principper omhandler udelukkende de dele af bestemmelsen, hvorved: a) der fastlægges en generel tendens til beskyttelse af koncessioner udstedt inden det ændrede regelsæt, b) der indføres pligt til åbning af nye salgssteder i en vis afstand fra allerede eksisterende salgssteder, som i sidste ende kan garantere faktisk opretholdelse af de opnåede markedspositioner. Spørgsmålet vedrører endvidere den generelle fortolkning, som Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato har anlagt af den omhandlede artikel 38, stk. 2, idet der i koncessionsaftalerne (artikel 23, stk. 3) indføres en bortfaldsklausul i tilfælde af direkte eller indirekte udførelse af grænseoverskridende spilleaktiviteter, der kan sammenlignes med den af koncessionen omfattede aktivitet.

- 3) Hvis dette spørgsmål besvares bekræftende, dvs. hvis de nationale bestemmelser anført ovenfor anses for at være forenelige med fællesskabsretten, skal artikel 49 EF da fortolkes således, at det, såfremt der foretages en begrænsning i den frie udveksling af tjenesteydelser begrundet i et alment hensyn, skal overvejes, hvorvidt dette almene hensyn allerede med de retsfor skrifter, kontrolforanstaltninger og inspektioner, som tjenesteyderen er underlagt i den stat, hvor vedkommende er hjemmehørende, i tilstrækkelig grad er blevet tilgodeset?
- 4) Hvis dette spørgsmål i henhold til formuleringen i det foregående punkt besvares bekræftende skal den forelæggende ret derved ved prøvelsen af forholdsmæssigheden af en sådan begrænsning tage hensyn til, at kontrollen i henhold til de relevante forskrifter i det land, hvor tjenesteyderen er hjemmehørende, er lige så indgående eller endog mere indgående end i det land, hvor tjenesteydelsen modtages?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal de commerce de Verviers (Belgien) den 6. januar 2012 — Corman-Collins SA mod La Maison du Whisky SA

(Sag C-9/12)

(2012/C 73/38)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de commerce de Verviers

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Corman-Collins SA

Sagsøgt: La Maison du Whisky SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2 i forordning nr. 44/2001 ⁽¹⁾, eventuelt sammenholdt med artikel 5, nr. 1), litra a) eller b), fortolkes således, at den er til hinder for en kompetenceregulering som den, der er indeholdt i artikel 4 i den belgiske lov af 27. juli 1961, hvorefter de belgiske domstole har kompetence, når en koncessionshaver er etableret på det belgiske område, og når koncessionskontrakten har virkning på hele eller dele af dette område, uafhængigt af hvor koncessionsgiver er etableret, når sidstnævnte sagsøges?
- 2) Skal artikel 5, nr. 1), litra a), i forordning nr. 44/2001 fortolkes således, at den finder anvendelse på en koncessionskontrakt om salg af varer, i medfør af hvilken en part køber varer af en anden part med henblik på disse varers videresalg på en anden medlemsstats område?
- 3) Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 5, nr. 1), litra b), i forordning nr. 44/2001 da fortolkes således, at den omfatter en koncessionskontrakt som den mellem parterne omhandlede?
- 4) Såfremt de to foregående spørgsmål besvares benægtende, er den omtvistede forpligtelse i tilfælde af, at en koncessionskontrakt bringes til ophør, da sælger/koncessionsgivers forpligtelse eller køber/koncessionshavers forpligtelse?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1).

Appel iværksat den 11. januar 2012 af Sheilesh Shah og Akhil Shah til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 10. november 2011 i sag T-313/10 — Three-N-Products Private Ltd. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-14/12 P)

(2012/C 73/39)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Sheilesh Shah og Akhil Shah (ved barrister M. Chapple)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Three-N-Products Private Ltd.

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Dommen ophæves.
- Afgørelsen stadfæstes.
- EF-varemærkeansøgningen registreres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale appellants omkostninger i forbindelse med denne appel, sagen for Retten og afgørelsen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl af følgende grunde.

Retten fastslog fejlagtigt, at der ikke var nogen risiko for forveksling mellem det ansøgte varemærke og de to ældre registrerede varemærker, som Three N-Products Private Ltd har påberåbt til støtte for indsigelsen mod registreringen (ordmærket AYUR og et figurmærke, som indeholder ordet AYUR) med henvisning til, at de ældre varemærker kun har en svag grad af særpræg, og at der ud fra en helhedsvurdering kun er tale om en svag grad af lighed mellem de omtvistede tegn.

Retten fastslog navnlig fejlagtigt, at selv om bogstaverne U og I — som står henholdsvis midt i og i slutningen af ordet AYUR — ganske vist indebærer, at det ansøgte varemærke adskiller sig fra de ældre varemærker, kan denne forskel ikke »vække den relevante forbrugers' opmærksomhed«.

Retten begik også en fejl, idet den fastslog, at der ikke var tale om nogen mærkbar og tilstrækkelig grad af visuel, fonetisk og begrebsmæssig lighed mellem de omtvistede varemærker.

Sag anlagt den 18. januar 2012 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-28/12)

(2012/C 73/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Valero Jordana, K. Simonsson, S. Bartelt, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse vedtaget af Rådet og repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater, forsamlet i Rådet, af 16. juni 2011 om undertegnelse på Unionens vegne og om midlertidig anvendelse af lufttransportaftalen mellem Amerikas Forenede Stater som den første part, Den Europæiske Union og dens medlemsstater som den anden part, Island som den tredje part og Kongeriget Norge som den fjerde part og om undertegnelse på Unionens vegne og midlertidig anvendelse af en tillægsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater som den første part, Island som den anden part og Kongeriget Norge som den tredje part om anvendelsen af lufttransportaftalen mellem Amerikas Forenede Stater som den første part, Den Europæiske Union og dens medlemsstater som den anden part, Island som den tredje part og Kongeriget Norge som den fjerde part (2011/708/EU) (¹), annulleres.
- Virkningerne af afgørelse 2011/708/EU opretholdes.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- 1) Med dette søgsmål har Kommissionen nedlagt påstand om, at »afgørelse vedtaget af Rådet og repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske Unions medlemsstater, forsamlet i Rådet« af 16. juni 2011 (Afgørelse 2011/708/EU) (herefter »den anfægtede afgørelse« eller »den anfægtede foranstaltning«), som blev vedtaget på lufttransportområdet, annulleres. Den vedrører undertegnelse og midlertidig anvendelse af Islands og Kongeriget Norges tiltrædelse af lufttransportaftalen mellem Amerikas Forenede Stater som den første part, og EU og dens medlemsstater som den anden part, samt undertegnelse og midlertidig anvendelse af tillægsaftalen hertil.
- 2) Søgsmålet er støttet på følgende tre anbringender:
- 3) Kommissionen har for det første gjort gældende, at Rådet med vedtagelsen af den anfægtede afgørelse har tilsidesat artikel 13, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), sammenholdt med artikel 218, stk. 2 og 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), for så

vidt som det fremgår af artikel 218, stk. 2 og 5, TEUF, at Rådet er den institution, der er bemyndiget til at godkende undertegnelse og midlertidig anvendelse af aftaler. Afgørelsen burde derfor udelukkende være truffet af Rådet og ikke også af medlemsstaterne, forsamlet i Rådet.

- 4) Med det andet anbringende har Kommissionen gjort gældende, at Rådet ved at vedtage den anfægtede afgørelse har tilsidesat artikel 218, stk. 8, første afsnit, TEUF, sammenholdt med artikel 100, stk. 2, TEUF, i medfør af hvilke Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal. Afgørelsen vedtaget af medlemsstaterne forsamlet i Rådet er ikke en afgørelse truffet af Rådet, men en retsakt, der er vedtaget af medlemsstaterne kollektivt som repræsentanter for deres regeringer og ikke i deres egenskab af medlemmer af Rådet. På grund af sin art kræver en sådan retsakt enstemmighed. Det følger heraf, at det forhold, at begge afgørelser træffes som én afgørelse, og at sidstnævnte gøres til genstand for enstemmighed, bevirker, at reglen om kvalificeret flertal i artikel 218, stk. 8, TEUF fratages sin betydning.
- 5) Endelig har Rådet tilsidesat formålene fastsat i traktaterne og princippet om loyalt samarbejde fastsat i artikel 13, stk. 2, TEU. Rådet burde have udøvet sine beføjelser således, at EU's institutionelle rammer og de EU-procedurer, der er fastlagt i artikel 218 TEUF, ikke omgås, og skulle have gjort dette i overensstemmelse med de mål, der er fastsat i traktaterne.

(¹) EUT L 283, s. 1.

Appel iværksat den 26. januar 2012 af Monster Cable Products, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 23. november 2011 i sag T-216/10 — Monster Cable Products, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Live Nation (Music) UK Limited

(Sag C-41/12 P)

(2012/C 73/41)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Monster Cable Products, Inc. (ved Rechtsanwältinnen O. Günzel og A. Wenninger-Lenz)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Live Nation (Music) UK Limited

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 23. november 2011 i sag T-216/10 ophæves.

— Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at Retten ved frifindelsen af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) med den begrundelse, der fremgår af dommen af 23. november 2011, ikke tog hensyn til alle de faktiske omstændigheder i sagen, hvorfor den appellerede dom er baseret på ufuldstændige faktiske omstændigheder. Dommen mangler således den obligatoriske helhedsvurdering af alle de elementer, der skal tages i betragtning ved vurderingen af risikoen for forveksling. Dommen er derfor fejlagtig og tilsidesætter artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 (¹).

Det er appellants opfattelse, at hvis der var blevet foretaget en korrekt helhedsvurdering, ville Retten være nået til den konklusion, at afgørelse truffet den 24. februar 2010 af Første Appellationskammer tilsidesætter varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b) (²). Sammenfattende gør appellanten gældende, at artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 er blevet tilsidesat af følgende grunde:

Der er ikke blevet taget hensyn til »den specialiserede gennemsnitsforbruger i Det Forenede Kongerige« som værende den relevante kundekreds i forhold til hvilken undersøgelsen af risikoen for forveksling skal foretages.

Forkert anvendelse af faste retlige principper for vurdering af varers lighed.

Tilsidesættelse af principperne om, at der med henblik på vurderingen af risikoen for forveksling skal tages hensyn til alle de faktorer, der er relevante for den enkelte sag, og bl.a. til det ældre varemærkes særpræg.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT L 11, s. 1).

(²) Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 13. januar 2012 — Attila Belkiran mod Oberbürgermeister der Stadt Krefeld, procesdeltager: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Sag C-436/09) (¹)

(2012/C 73/42)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 24 af 30.1.2010.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. januar 2012 — Union of European Football Associations (UEFA) og British Sky Broadcasting Ltd mod Euroview Sport Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-228/10) ⁽¹⁾

(2012/C 73/43)

Processprog: engelsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 31.7.2010.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Anden Afdeling den 25. oktober 2011 — Land Nordrhein-Westfalen mod Sylvia Jansen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesarbeitsgericht Köln — Tyskland)

(Sag C-313/10) ⁽¹⁾

(2012/C 73/44)

Processprog: tysk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 274 af 9.10.2010.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 25. november 2011 — Maria das Dores Meira da Silva mod Zurich — Companhia de Seguros SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal da Relação de Guimarães — Portugal)

(Sag C-13/11) ⁽¹⁾

(2012/C 73/45)

Processprog: portugisisk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 26.3.2011.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolen den 24. november 2011 — Dansk Funktionærforbund, Serviceforbundet på vegne af Frank Frandsen mod Cimber Air A/S (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vestre Landsret — Danmark)

(Sag C-266/11) ⁽¹⁾

(2012/C 73/46)

Processprog: dansk

Formanden for Domstolen har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 311 af 22.10.2011.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. januar 2012 — Manuel Mesa Bertrán og Cristina Farrán Morenilla mod Novacaixagalicia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Mercantil de Barcelona — Spanien)

(Sag C-381/11) ⁽¹⁾

(2012/C 73/47)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 290 af 1.10.2011.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 13. december 2011 — Angela Strehl mod Bundesagentur für Arbeit Nürnberg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt — Tyskland)

(Sag C-531/11) ⁽¹⁾

(2012/C 73/48)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 25 af 28.1.2012.

RETTE

Rettens dom af 31. januar 2012 — Spanien mod Kommissionen(Sag T-206/08) ⁽¹⁾

(EUGFL — garantisektionen — udgifter udelukket fra fællesskabsfinansiering — vinsektoren — forbud mod nyplantering af vinstokke — nationale kontrolordninger — finansiel standardkorrektur — processuelle garantier — urigtigt skøn — proportionalitet)

(2012/C 73/49)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (først ved F. Díez Moreno, derefter ved M. Muñoz Pérez, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Jimeno Fernández, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning 2008/321/EF af 8. april 2008 om udelukkelse fra EF-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) (EFT L 109, s. 35).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 197 af 2.8.2008.

Rettens dom af 1. februar 2012 — Région wallonne mod Kommissionen(Sag T-237/09) ⁽¹⁾

(Miljø — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — national tildelingsplan for emissionskvoter for Belgien for perioden 2008-2012 — artikel 44 i forordning (EF) nr. 2216/2004 — efterfølgende korrektur — nytillkommet anlæg — beslutning, der giver den centrale administrator af Fællesskabets uafhængige transaktionsjournal anvisning om at indføre en korrektur i tabellen »National tildelingsplan«)

(2012/C 73/50)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Région wallonne (Belgien) (ved advokaterne J.M. De Backer, A. Lepièce, I. S. Brouhns og S. Engelen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved E. White og O. Beynet, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning af 27. marts 2009 vedrørende den belgiske nationale tildelingsplan for drivhusgasemissioner indberettet af Kongeriget Belgien for perioden 2008-2012, hvorved Kommissionen gav den centrale administrator anvisning om at indføre en korrektur i tabellen belgisk »national tildelingsplan« i Fællesskabets uafhængige transaktionsjournal.

Konklusion

- 1) Kommissionens beslutning af 27. marts 2009 om Kommissionens anvisning til den centrale administrator om at indføre en korrektur i tabellen belgisk »national tildelingsplan« i Fællesskabets uafhængige transaktionsjournal annulleres, for så vidt som den afviser at give anvisning til denne administrator om at indføre en korrektur om tildeling af kvoter for anlæg nr. 116 betegnet »Arcelor-Cockerill Sambre_HF6_Seraing«, som anmodet om af Kongeriget Belgien ved sin skrivelse af 18. februar 2009.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 193 af 15.8.2009.

Rettens dom af 1. februar 2012 — Carrols mod KHIM — Gambettola (Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL)(Sag T-291/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærket Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL — absolut registreringshindring — der foreligger ikke ond tro — artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2012/C 73/51)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Carrols Corp. (Dover, Delaware, De Forenede Stater) (ved advokat I. Temiño Cenicerós)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Giulio Gambettola (Los Realejos, Spanien) (ved advokat F. Brandolini Kujman)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 7. maj 2009 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 632/2008-1) vedrørende en vedrørende en ugyldighedssag mellem Carrols Corp. og Giulio Gambettola

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Carrols Corp. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 220 af 12.9.2009.

Rettens dom af 1. februar 2012 — mtronix mod KHIM — Growth Finance (mtronix)

(Sag T-353/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket mtronix — det ældre EF-ordmærke Montronix — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2012/C 73/52)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: mtronix OHG (Berlin, Tyskland) (ved advokat M. Schnetzer)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved S. Schäffner, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Growth Finance AG (Zug, Schweiz)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 23. juni 2009 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1557/2007-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Growth Finance AG og mtronix OHG

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) mtronix OHG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 21.11.2009.

Rettens dom af 31. januar 2012 — Spar mod KHIM — Spa Group Europe (SPA GROUP)

(Sag T-378/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-ordmærket SPA GROUP — de ældre nationale figurmærker SPAR — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — ingen lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009)

(2012/C 73/53)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Spar Handelsgesellschaft mbH (Schenefeld, Tyskland) (ved advokaterne R. Kaase og J.-C. Plate)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Spa Group Europe Ltd & Co. KG (Nürnberg, Tyskland)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 16. juli 2009 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 123/2008-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Spar Handelsgesellschaft mbH og Spa Group Europe Ltd & Co. KG.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Spar Handelsgesellschaft mbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 21.11.2009.

Rettens dom af 31. januar 2012 — Cervecería Modelo mod KHIM — Plataforma Continental (LA VICTORIA DE MEXICO)

(Sag T-205/10) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-ordmærket LA VICTORIA DE MEXICO — det ældre EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »victoria« og det ældre nationale ordmærke VICTORIA — delvis afslag på registrering — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2012/C 73/54)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Cervecería Modelo, SA de CV (Mexico, Mexico) (ved advokat C. Lema Devesa)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Plataforma Continental, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat P. González Bueno Catalán de Ocón)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 5. marts 2010 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 322/2009-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Plataforma Continental, SL og Cervecería Modelo, SA de CV

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Cervecería Modelo, SA de CV betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 179 af 3.7.2010.

Sag anlagt den 19. december 2011 — Dimension Data Belgium mod Parlamentet

(Sag T-650/11)

(2012/C 73/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Dimension Data Belgium SA (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne P. Levert og M. Velghe)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets beslutning, som blev meddelt sagsøgeren ved e-mail af 18. oktober 2011, om afvisning af sagsøgerens bud for parti nr. 1 i udbud PE-ITEC-DIT-ITIM-TELSIS og om tildeling af parti nr. 1 i nævnte udbud til selskabet BT Belgique annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremsat fire anbringender.

- 1) Første anbringende om en manglende begrundelse af den anfægtede beslutning, idet Parlamentet ikke har oplyst sagsøgeren om egenskaberne ved det valgte bud.
- 2) Andet anbringende om en tilsidesættelse af den gennemsig-tighedsforpligtelse, som påhviler Parlamentet i henhold til artikel 89, 92, 97 og 100 i finansforordningen (¹) og artikel 138 i gennemførelsesbestemmelserne (²), idet Parlamentet ikke klart, fuldt ud og præcist har defineret kriteriet for bedømmelse af budenes pris.

- 3) Tredje anbringende om et åbenbart urigtigt skøn ved fastsættelsen af kriterierne for bedømmelse af budenes kvalitet og om en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og gennemførelsesbestemmelsernes artikel 138, stk. 2, idet den ordregivende myndighed har taget hensyn til et bedømmelseskriterium, som ikke har til formål at identificere det mest økonomisk fordelagtige bud.

- 4) Fjerde anbringende om en åbenbart urigtig bedømmelse af kvaliteten af de finansielle bud og om en tilsidesættelse af gennemførelsesbestemmelsernes artikel 139 i forbindelse med tildelingen af parti nr. 1 i det omtvistede udbud til selskabet BT Belgique, eftersom dette selskabs bud var unormalt lavt, således at Parlamentet skulle have afvist det eller konstateret, at det ikke overholdt udbudsbetingelserne.

(¹) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, EFT L 248, s. 1.

(²) Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, EFT L 357, s. 1.

Sag anlagt den 21. december 2011 — Technion — Israel Institute of Technology og Technion Research & Development mod Kommissionen

(Sag T-657/11)

(2012/C 73/56)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Technion — Israel Institute of Technology (Haifa, Israel) og Technion Research & Development Foundation Ltd (Haifa) (ved advokaterne D. Grisay og D. Piccininno)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Stævningen med påstand om annullation i henhold til artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde modtages.
- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Principalt gives sagsøgeren medhold og afgørelsen vedtaget af Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Informationssamfundet og Medier den 19. oktober 2011 annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort to anbringender gældende.

- 1) Det første anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn og en utilstrækkelig begrundelse, for så vidt som tilbagesøgningsordren af 19. oktober 2011 udelukkende er baseret på to forhold, nemlig en revisionsrapport og en kommissionsafgørelse, hvorved fastslås, at visse omkostninger ikke er støtteberettigede i henhold til konklusionerne i nævnte revision om gennemførelse af bl.a. kontrakten MOSAICA, hvilke forhold anfægtes med hensyn til deres begrundelse og rigtighed i sag T-546/11, Technion — Israel Institute of Technology og Technion Research & Development mod Kommissionen ⁽¹⁾.
- 2) Det andet anbringende vedrører Kommissionens tilsidesættelse af princippet om ugrundet berigelse. Sagsøgerne har gjort følgende gældende:
 - Kommissionen tilegner sig fordelene ved tjenesteydelserne vedrørende kontrakten og resultaterne fra den udførte forskning uden at have betalt for deres gennemførelse, såfremt den tilbagesøger det ønskede beløb, som dækker alle tjenesteydelser udført af den ansatte M. K. TECHNION i forbindelse med kontrakten MOSAICA.
 - Sagsøgerne har ret til at kræve tilbagebetaling af de omkostninger, der vedrører tjenesteydelser udført i forbindelse med kontrakten MOSAICA.
 - I tilfælde af tilbagebetaling fratages sagsøgerne ikke kun et beløb svarende til de tjenesteydelser, der faktisk er udført, men står endvidere over for et supplerende tab, eftersom de, ud over at skulle tilbagebetale, skal betale de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med gennemførelsen af de udførte tjenesteydelser.

⁽¹⁾ EUT C 355, s. 28.

Sag anlagt den 21. januar 2012 — PT Ecogreen Oleochemicals m.fl. mod Rådet

(Sag T-28/12)

(2012/C 73/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: PT Ecogreen Oleochemicals (Kabil-Batam, Indonesien), Ecogreen Oleochemicals (Singapore) Pte Ltd (Singapore, Republikken Singapore) og Ecogreen Oleochemicals GmbH (Dessau-Rosslau, Tyskland) (ved advokaterne F. Graafsma og J. Cornelis)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1138/2011 af 8. november 2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på

importen af visse fedtalkoholer og blandinger heraf med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia, annulleres i det omfang, den finder anvendelse på sagsøgerne.

- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

- 1) Første anbringende om:

- Tilsidesættelse af artikel 2, stk. 10, litra i), i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »grundforordningen«), idet Rådet anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at afvise sagsøgernes påstand om, at PTEO og EOS udgør en økonomisk enhed. Som et resultat heraf har Rådet fratrasket en ulovlig anslået provision i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), ved fastsættelsen af eksportprisen, da det er fast retspraksis, at tilstedeværelsen af en økonomisk enhed udelukker et sådant fradrag af en anslået provision.

- 2) Subsidiært et andet anbringende om, at:

- Indregning af en anslået fortjenstmargen på 5 % ved foretagelsen af en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), udgør en ulovlig fortolkning af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra 1). Det er kun den faktiske avance, som en forhandler modtager, der kan trækkes fra eksportprisen. Dette andet, subsidiære anbringende gøres kun gældende for det tilfælde, at Retten måtte finde, at Rådet ikke anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at afvise sagsøgernes påstand om, at PTEO og EOS udgør en økonomisk enhed.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

Sag anlagt den 16. januar 2012 — Icelandic Group UK mod Kommissionen

(Sag T-35/12)

(2012/C 73/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Icelandic Group UK Ltd (Grimsby, Det Forenede Kongerige) (ved barrister V. Sloane)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1, stk. 2, i Kommissionens afgørelse K(2011) 8113 endelig af 15. november 2011, hvorved det fastslås, at godtgørelse af importafgift i en konkret sag (*rem* 04/2010) er ubegrundet, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens retlige samt andre omkostninger og udgifter i forbindelse med sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

- 1) Første anbringende vedrører tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter og artikel 906a i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 ⁽¹⁾, eftersom sagsøgte tilsidesatte sagsøgerens ret til at forsvare sig under den procedure, der førte til vedtagelsen af artikel 1, stk. 2, i den anfægtede afgørelse, ved at vedtage en afgørelse, som er et indgreb i sagsøgerens rettigheder, uden at give sagsøgeren mulighed for at udtale sig om grundlaget for den ugunstige afgørelse, nemlig sagsøgtes vurdering af, at Det Forenede Kongeriges myndigheder ikke havde begået en fejl med hensyn til import foretaget mellem den 1. december 2006 og den 24. juli 2007.
- 2) Andet anbringende vedrører åbenbar fejlsvurdering og tilsidesættelse af artikel 220, stk. 2, litra b), artikel 236 og/eller artikel 239 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽²⁾, eftersom:
 - Sagsøgte foretog en åbenbar fejlsvurdering ved at fastslå, at betingelserne for godtgørelse af told i henhold til artikel 220, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ikke var opfyldt under foreliggende omstændigheder. Sagsøgtes vurdering af, at Det Forenede Kongeriges myndigheder ikke har begået en fejl med hensyn til import foretaget mellem den 1. december 2006 og den 24. juli 2007 er åbenbart forkert.
 - Ydermere eller subsidiært foretog sagsøgte en åbenbar fejlsvurdering ved at fastslå, at betingelserne for godtgørelse af told i henhold til artikel 239 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ikke var opfyldt. Sagsøgtes vurdering

af, at omstændighederne i den foreliggende sag ikke vedrører en særlig situation som omhandlet i artikel 239, var åbenbart forkert.

-
- ⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1).
- ⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).

Sag anlagt den 25. januar 2012 — Advance Magazine Publishers mod KHIM — López Cabré (TEEN VOGUE)

(Sag T-37/12)

(2012/C 73/59)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, De Forenede Stater) (ved barrister T. Alkin)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Eduardo López Cabré (Barcelona, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 22. november 2011 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1763/2010-4) annulleres, for så vidt den vedrører den indsigelse, der var støttet på det ældre varemærke.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Advance Magazine Publishers, Inc.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »TEEN VOGUE« for bl.a. varer i klasse 18 — EF-varemærkeansøgning nr. 5265517

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Eduardo López Cabré

Det påberåbte varemærke eller tegn: Den spanske varemærkeregistrering nr. 496371 af ordmærket »VOGUE« for varer i klasse 18. Den spanske varemærkeregistrering nr. 2153619n af figurmærket »VOGUE moda en lluvia« for varer i klasse 18. EF-varemærkeregistreringen nr. 2082287 af ordmærket »VOGUE« for varer i klasse 18

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvist afslag på EF-varemærkeansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 43, stk. 2, i Rådets forordning nr. 207/2009 og/eller regel 22, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 og tillige tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret begik en retlig fejl, idet det fandt, at indsigerens beviser »ud fra en helhedsbetragtning« i tilstrækkelig grad godtgjorde brugen af det ældre varemærke, og idet appelkammeret fejlagtigt fandt, at der forelå en risiko for forveksling mellem sagsøgerens varemærke og det varemærke, indsigelsen var støttet på.

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA